

இறைதூதர்

Messenger of God

இம்மாதச் செய்தி
கலியுகத்தில் கடவுளின்
நாமத்தை பாடுவதாலேயே
வேதனைநிறைந்தவாழ்க்கை
தளையில் இருந்து ஒருவர்
விடுதலை பெறலாம்
செய்திக் கட்டுரை
(3ம் பக்கம்)

சர்வமதப் பத்திரிகை
ஆடி 1998

மாதம் ஒரு முரசு
விலை ரூபா 10/-

வாசகர் கருத்து

எனது வாழ்த்துக்கள்

'இறை தூதன்' ஆதீன சர்வமத மாத சஞ்சிகையைப் பெற்று வாசிக்கக் கிடைத்தது. இந்துக்களையப் பிரிந்த நாம் தான் ஏனைய மதத்தினரை விட சர்வமத சமரசத்தை ஏற்றுக் கொண்டு மற்றைய மத உண்மைகளையும் மக்கள் மத்தியில் பரப்பி வருகிறோம். இந்து மதத்திலே தோன்றிய பகவான் இராமகிருஷ்ணர், சுவாமி சிவானந்தர் என்போர் அண்மைக் காலத்தில் சமய சமரசத்தை வலியுறுத்தி எல்லா மதமும் ஒன்றையே கூறுவதை அனுபவ வாயிலாகவும் ஆத்ம ஞானம் மூலமாகவும் கண்டுணர்ந்தனர். எம்மிடையே தற்போது உலகவிவகும் மனித உருவிலுள்ள ஆண்டவனான பகவான் சத்ய சாயி பாபாவும் இதனையே வலியுறுத்தி வருகிறார். ஏராளமான ஞான உபதேசங்களை அருளியுள்ளார். அவரது சேவையை மென்மேலும் விரிவாக்கும் பணியிலே 'இறை தூதன்' ஈடுபட்டுள்ளது கண்டு மன நிறைவு ஏற்படுகிறது. தன் உபதேசங்களைத் தெரிந்த அனைவருக்கும் பரப்புபவன் அன்பின் மூலம் புரிய வைப்பவன் தனக்குரியவனே என்பது பகவானின் கூற்று. எனவே பாபாவுக்கு உரியவாகளாகிய 'இறை தூதன்' பத்திரிகைக் குழுவினருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்

சா. சக்திதாசன்

சாவச்சேரி

ஞானத் தாயின் பேரன்பிற்கு உலகில் எதுவும் ஈடாகாது

ஆடி 21 - அன்னை சாரதாதேவி

நினைவு துனம்

வங்காளத்தில் வசித்து வந்த வாலிபன் ஒருவன் அன்னை சாரதாதேவியாரது மகிமையைப் பற்றிக் கேள்விய் பட்டிருந்தான். அவருடைய அனுசரி ரகத்தைப்பெற வேண்டுமென எண்ணினான். அப்பொழுது அன்னை ஜெயராம் பாடியில் இருந்தார். ஜெயராம் பாடிக்குச் செல்வது எளிதன்று எனினும் அவ்வாலிபன், செல்லும் வழியைப் பற்றிய விபரங்களைக் கேட்டறிந்த பின்பு 'அன்னையே துணை' என்று துணிந்து புறப்பட்டான்.

இரண்டு நாட்கள் ஓட்டமும் நடையுமாகப் பயணம் செய்தான் வழியில் தக்க உணவு கிடைக்கவில்லை. களைப்பால் கண்கள் சுழன்றன. ஒரே காரிருள் மயங்கி ஓர் மாதத்தடியில் உட்கார்ந்தான்.

எங்கே செல்வது என்று புரியவில்லை அப்பொழுது வழிப்போக்கர் இருவர் விளக்குடன் அவ்வழியே வந்தனர், அவர்கள் ஜெயராம் பாடிய வழியே செல்பவர்கள் என்றறிந்து அவர்களைப் பிணை தொடர்ந்து சென்றான் அவர்கள் வழிகாட்டி விட்டுத் தம் போக்கில் சென்றனர்.

தமது மகன் ஒருவன் தனித்துக் கொண்டு வருகிறான் என்று அன்னையாருக்கு முன்னமே மனதில் பட்டது அவனுக்காக நல்லுணவு சமைத்து ஓர் அண்டா நிறைய நீர் சுடவைத்து ஆயத்தம் செய்தாள்.

'மகனை இன்னும் காணாமே' என்று கையில் விளக்கை எடுத்துக் கொண்டு வீதியில் நின்றார்.

இளைஞன் அன்னை நிற்கும் இடத்தை அடைந்ததும் அவரை இன்னாரென்று தெரிந்து கொள்ளாது 'அன்னையின் வீடு எங்கே இருக்கிறது' என்று கேட்டால் 'ஊ மகனே' என்று அவர் வழி அழைத்துச் சென்றார். அன்னை இளைஞனுக்கு இன்னும் விஷயம் விளங்கவில்லை.

வீட்டிற்கு வந்ததும் 'வெந்நீர் ஆயத்தமாக இருக்கிறது ஸ்நானம் செய்' என்றார் அன்னை அந்நற்கு இளைஞனோ, 'நான் அன்னையாரைக் கண்டு தரிசிக்க வேண்டும்' என்றான்.

'நான் தான் உன் அன்னை' என்று அன்னையிடமிருந்து பதில் வந்தது. அதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் இளைஞன் அடியற்ற மரம் போன்று அன்னையின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான் 'அன்புக்கடல்' என்னை எதிர் கொண்டு அழைத்தும் நான் தெரிந்து கொள்ளவில்லையே என ஏங்கினான்.

தூதுவன் கருத்து

நாமத்தை உச்சரித்து.....

சாய் ராம்

நாம் தினசரி செய்தித்தாளைப் படிக்கும் போதும், வானொலிச் செய்திசைவைக் கேட்கும் போதும் பெரியதோர் கேள்விக்குறி எம் மனங்களில் எழுகிறது.

நாட்டுக்கு நாடு உள்நாட்டு வெளி நாட்டுப்போர், அணு ஆயுதப்போர்ட்டா போட்டிகள், கொலைகள், கொள்ளைகள், ஆட்சுடததல்கள், விமானக்கடத்தல்கள், விமானம் வீழ்ந்து நொருங்கி 350 பேர் மரணம், கடல் கசைந்தளித்து 1000 பேர் உயிரிழந்தனர் இவ்வாறான பயங்கர விழைவுகளால் மக்கள் படும துன்பம் சொல்லிமாளாது.

எக்காலத்திலும் எந்த யுகத்திலும் இவ்வாறான பேரழிவுக்கு உலகம் சென்றதில்லை. என்பது வரலாறு மூலம் தெளிவாகும்.

உலகில் அமைதி குலைந்து, மனித மனங்கள் உடைந்து பாதுகாப்பற்றுள்ளது, இத்தனை துன்பங்களுக்கும் கர்ரணம் யார்? நாமே தான்!

திய சிந்தனைகள் திய செயல்கள் மூலம் இயற்கைக்கு விரோதமாக நடந்து குழல் சுற்றாடலை மாகப் படுத்தி விட்டோம். இந்த நிலை மாற தெய்வீக சிந்தனை தெய்வீக செயல்கள் மூலம் தெய்வீக அலைகளை எங்கும் பரவ விட வேண்டும்.

அதற்கு ஒரு வழி இறைவனுடைய நாமத்தை உச்சரிப்பதே. ஜெபமாகவோ, பஜனையாகவோ, கீர்த்தனையாகவோ இறைசக்தியை எங்கும் பரவச்செய்து குழல் சுற்றாடலில் நல்ல தெய்வீக அதிர்வுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தனியொருவர் சார்தனையை விட பலர் கூடி கட்டவுள்ள 'நாமத்தைப் பாடும் போது பன்மடங்கு சக்தி பரவுகிறது.

எல்லா இடங்களிலும் எல்லா நேரங்களிலும் எல்லா மக்களின் மனதிலும் பரிசுத்தத்தையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுக்கும் இந்த நாம சங்கீர்த்தனத்தை விட உயர்ந்த சாதனை எதுவுமில்லை.

இத்தகைய சங்கீர்த்தனம் தனியொருவருக்கு மாத்திரமல்ல முழுச்சமுக்கத்திற்கும், முழு உலகுக்கும் விடுதலையைக் கொடுக்கும்.

இந்த நாம சங்கீர்த்தனத்தையே பகவான் பாபா உலகம் முழுவதும் சத்யசாயி சேவா நிலையங்களின் ஊடாக ஸ்தாபித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்.

எனவே இறை நாமத்தை உச்சரித்து குழல் சுற்றாடலில் நல்ல தெய்வீக அதிர்வுகளைப் பரவச்செய்து, எங்களுக்கு நங்களே பாதுகாப்பு வலயத்தைப் போட்டு துன்பங்களிலிருந்து மீட்சி பெறவோம்

ஜெய் சாயிராம்

'குழந்தாய் நீ நலிவுற நடந்ததால் காலில் திரத்தம் கட்டிக் கிடக்கும் இந்தக் காலில் உட்கார்த்து கொள் நான் வெந்நீர் வாரிக் கிறேன் நீ காலைத் தேய்த்துக் கொடு' என்றார் அன்னை.

உமது திருக்கரம் தீண்டப்பெற்ற திர்த்தம் என்காலில் படுவது மூறையன்று என்று இளைஞன் தடை சொன்னான்.

'உன்னைப் பெற்ற தாய் உன்னை நீராட்டியதுண்டா?' என அன்னை கேட்டார் 'ஆம் என்னைப்பல தடவை நீராட்டினாள்' என்று பதில் சொன்னான்.

'அப்படியானால் என்னைத் தாயாக அங்கேரிக்க மாட்டாயா? என்று அன்னை நயந்து கேட்டார்.

அவனுடைய பயபக்தி அன்னையின் பேரன்பில் மறைந்தது. அன்னை உடல் வலியை நீக்கியது போன்று பிறவிப்பிணியை நீக்குவ தற்கான மந்திர தீஷையும் செய்து வைத்தார்.

-செல்வி சி. சிவா-

தனக்கு மட்டும் முத்தி கோருவது தர்மமல்ல

இறைவனின் நாமத்தின் சிறப்பும் சக்தியும்

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபா

நாமஸ்மரணை என்றால் இறைவனுடைய நாமத்தை திரும்பத் திரும்ப உச்சரிப்பதேயாகும்.

இன்று மக்கள் நாமஸ்மரணை அல்லது நாமசங்கீர்த்தனம் என்றதும் சிரிக்கிறார்கள். ஒரு நாமத்தில் என்ன மகிமை இருக்கிறது? என்றும் கேட்கிறார்கள்.

நாமத்தை உச்சரிக்கும் போது அது உங்களை உற்சாகப்படுத்துவதை, திருப்திப்படுத்துவதை உணர்வீர்கள். நாமத்தினால் உங்களை அமைதிப்படுத்தவும், நெறிப்படுத்தவும் முடியும் அவற்றால் மெய்சிலிரிக்க வைக்கவும். எழுச்சியூட்டவும் முடியும். உள்ளடங்கி இருக்கும் சக்தி ஞானம் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தவும் முடியும்.

எனவே நாமத்தில் நம்பிக்கை வையுங்கள் உங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நாமத்தை உச்சரியுங்கள்.

இறைவனுடைய ஆயிரம் நாமங்களில் ஏதாவது ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள். இன்றிருந்தே உச்சரிக்க தொடங்குங்கள். அது உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும், மனச்சாந்தியையும் தரும்.

கிறிஸ்தவம்

(கிர்த்தனை 105)

ஆ...! கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தங்கள் அவரது நாமத்தை அழையுங்கள் மக்கள் மத்தியில் அவரது செயல்களை தெரியப்படுத்தி வீடுங்கள் அவரைப் பாடுங்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்யுங்கள். அவரது அற்புதமான செயல்களைப் பற்றி பேசுங்கள் அவரது திருநாமத்தில் மகிமை அடைந்து வீடுங்கள். கடவுளை நாடுவோரின் இதயம் ஆனந்தமடையட்டும்.

கலியுகத்துக்கு உரிய சாதனை

இன்று -லியுகத்தில் கடவுளின் நாமத்தைப் பாடுவதாலேயே அழியும் தன்மை வாய்ந்த, வேதனை நிறைந்த இந்த உயிர் வாழ்க்கையுடனான தனையிலிருந்து ஒருவர் விடுபட முடியும் உண்மையில் கலியுகத்தில் வாழ்க்கைப்பிரச்சனைகளுக்கு நாமஸ்மரணை ஒன்றே தீர்வாகும்.

புகழ்கள் தான்கு இந்த நான்கு யுகங்களும் மாறி மாறி வந்து கொண்டே இருக்கும் முதலாவது யுகமான கிருதாயுகத்தில் தியானமும் திரேதாயுகத்தில் யாகங்கள், யக்ஞங்களும், துவாபரயுகத்தில் அர்ச்சனையும், இன்று கலியுகத்தில் நாமஸ்மரணையுமே சாதனையாகும்.

இன்று கலியுகத்தில் மனிதனிடம் ராட்சத்தன்மை மேலோங்கி இருப்பதால் தியானத்திலோ, யாகத்திலோ, அர்ச்சனையிலோ, ஒருவரால் ஈடுபட முடியாது. எனவே அறியாமையின்றி சமுத்திரத்தைக் கடக்க திறமான வழி நாமஸ்மரணை ஒன்றேயாகும்.

இருந்தாலும், கலியுகம் மிகவும் கொடுமையான நிறைந்த படியால் இறைவனுடைய நாமத்துடன் தியானம், யாகம், அர்ச்சனை என்பன கலந்த சாதனை செய்வதால் தான் இந்த யுகத்திற்கு பயன் அளிப்பதாக இருக்கும்.

நடுக்கடலில் பறக்கும் பறவைக்கு...

ஆழமரண சமுத்திரத்தில் பறந்து கொண்டு இருக்கும் பறவைக்கு கடலில் பரயாணம் செய்யும் கப்பலின் உயர்ந்த டொடிமரத் தம்பம் தான் ஆறுதலுக்குத் தங்கும் ஒரே ஒரு இடம்.

அதே போல பிறப்பு இறப்பு என்ற கடலில் அலைக் கழிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு இறைவன் தான் ஒரே புகழிடம் பறவை எவ்வளவு தூரம் பறந்து சென்றாலும் அதன் தங்குமிடம் அதற்குத் தெரியும் அது அதற்கு நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. அதன் மனக்கண்ணில் கம்பத்தின் உருவம் நன்கு பதிந்துள்ளது.

இறைவனின் திருநாமமே கொடித்தம்பம் நாமத்தை நாணல் இருத்திகளே. அது அக இருளையும் புற இருளையும் விரட்ட வல்லது. நாம ஜெபத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மனிதன் நிலை பெற்ற அமைதியுடன் இருப்பான்.

ஒரு வீட்டின் உள்ளேயும் வெளியிலும்

உங்கள் வீட்டுக்கு வெளியேயும் அதேநேரத்தில் உள்ளேயும் வெளிச்சம் வேண்டுமா? அப்படியென்றால் வீட்டு வாசற்படியில் விளக்கை வையுங்கள்.

அதே போல, உங்களுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் சாந்தியின் பிரகாசத்தைப் பரப்ப வரும்புகிறீர்களா?

அப்படியென்றால் உங்களது உடலின் ஊசல் படியான நாக்கில் நாமம் என்னும் விளக்கை வையுங்கள். நாக்கிலுள்ள இந்தவிளக்கு மினுமினுக்கவேச அல்லது மங்கவோ புயலால் அணைக்கப்படவோ மாட்டாது.

அது உங்களுக்கும் தன்னருகே வரும் அனைவருக்கும் ஏன் உண்மையில் இந்த முழு உலகுக்குமே சாந்தியை வழங்கும்.

நாமஸ்மரணை செய்வதால் நமக்கு பெரும் நன்மை உண்டு என்ற நம்பிக்கை வேண்டும்.

எல்லா மதத்தவர்களுக்கும் உரிய சாதனை

சில அனுஷ்டானங்களில் இந்திகள், முஸ்லீகள், கிறிஸ்தவர்கள் வித்தியாசப் படலாம். ஆனால் கடவுளின் நாமத்தைப் போற்றித் துதிப்பதிலோ எல்லா மதத்தவர்களும் ஒன்றாவே செயல் படுகிறார்கள்.

நாமத்தை உச்சரிக்கும் முறையில் ஒரு மதத்தில் இருந்து இன்னொரு மதம் வேறுபட்டிருந்தாலும் கடவுளின் நாமத்தை உச்சரிக்கும் படியே எல்லைச் சமயங்களும் சொல்கிறது.

தெரிந்து கொள்ளுங்கள் எல்லா தர்மங்களும் ஒரே கடவுளைத் தான் கொண்டுள்ளது. எல்லா இதயங்களும் அதே கடவுளால் தான் உந்தப்படுகிறது. எல்லா நாமங்களும் உருவங்களும் அந்த ஒரே ஒரு கடவுளைத்தான் குறிப்பிடுகிறது.

முஸ்லீகள் அல்லா என்றும், கிறிஸ்தவர்கள் யேசு என்றும், இந்துக்கள் சிவன், விஷ்ணு என்றும், பெளத்தர்கள் புத்தர் என்றும் ஒரே கடவுளின் நாமத்தையே போற்றித் துதிக்கிறார்கள்.

எனவே, எல்லாச் சமயங்களினதும், எல்லாத் தேசங்களினதும், எல்லா நம்பிக்கைகளினதும் தெய்வீக நாமங்களுக்கு இடையே உள்ள ஒருமைத் தன்மையும் ஏக பாலத்தையும் வளருங்கள் நீங்கள் விளங்கிப்பின்பற்றி நடப்பதற்காவே நான் தரும் அன்புச்செய்தி இது.

இந்த வழியில் நாமத்தை உச்சரிப்பது தாங்கள் ஒரே கடவுளின் பிள்ளைகள் என்று கண்டறிவதன் மூலம் மக்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு கடவுளைத் தந்தையாகவும் சகமக்களின் சகோதரத்துவத்தையும் காணும் வழிக்கு வழி நடத்திச் செல்லும்.

அல்குரான்

தனது சராசரங்களை சிருஷ்டித்து பூரணமாக அவற்றை உருவாக்கிய துடன் அவற்றின் வெவ்வேறான தலைவிகளை நிர்ணயித்து அதனை அடையத்தூண்டும் அதி உயர்ந்த வரான கடவுளின் நாமத்தைப் போற்றுகள்.

கட்டுப்பாடுகள் இல்லை

இறைவனுடைய நாமத்தை 21 தரம் அல்லது 108 முறை, 1008 தரம் தான் சொல்ல வேண்டும் என்ற எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. நான் முழுவதும் உங்கள் இஷ்டதெய்வத்தின் நினைவு வரும் போதெல்லாம் உச்சரியுங்கள்.

காலையில் இருந்து உங்கள் கடமைகளை செய்யும் போதும், துடைக்கும் போதும் துப்பரவு ஆக்கும் போதும், சமையல் செய்யும் போதும், காய்கறிகளை நறுக்கும் போதும் வேலைக்குப் போகும் போதும், சிறுவர்கள் ஆனால் பாடசாலைக்கு செல்லும் போதும் உள் இஷ்ட தெய்வத்தின் நாமத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளுதே போகலாம்.

எந்த நாமத்தை உச்சரிக்கிறோமோ அந்த நாமத்திற்குரிய உருவமும், இயல்புகளும் நம் மனதில் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும். நாளடைவில் அந்த நாம ரூபத்திற்கே சரணாகதி அடையும் பக்குவம் தோன்றும்.

மேலும் நாமத்தை உச்சரிப்பதால் உடல் முழுவதும் அபூர்வமான சக்தி பரவியிருக்கும் அதன் அபூர்வசக்தி கீழ்த்தரமான ஆசைகள் அகங்காரம், பொறாமை, கோபம் போன்ற தூர்க்குணங்களை அகற்றி உண்மை தூய்மைகளாகும்

(11ம் பக்கம் பார்க்க)

இறை நாமத்தைச் சொல்லச் சொல்ல உனக்குள் இறைவன் இருப்பதை உணர்வாய்.

இறை நாமத்தின் மகிமை

சிறுகதை

கிருஷ்ண சைதன்யர் பரவசத்துடன் பாடிக்கொண்டு ஆச்சிரமத்திற்குள் நுழைந்ததும் அங்குள்ள மக்கள் அனைவரும் 'பரவசத்துடன் அவரது பஜனையில் கலந்து கொண்டனர்.'

ஒரு திருடனும் இந்த கூட்டத்தில் சேர்ந்து கொண்டான். வாழ்க்கை முழுவதும் பொய்பேசி திருடனாகவே வாழ்ந்தவன். அந்தப் பஜனைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட பணக்காரர்களிடம் பணம் நகைகள் பறிக்கும் திட்டத்துடன் அவன் கலந்து கொண்டான்.

ஆனால் நடந்தது வேறாயிற்று பக்தர்கள் குழுவுடன் சேர்ந்தவுடன் தன்னை மறந்து பரவசத்துடன் அவனும் பாடத்தொடங்கினான் முடிவில் எல்லோரும் விசுதியில் அத்திருடன் சைதன்யரை நோக்கி ஒடிச்சென்றான்.

ஸ்வாமி! தாங்கள் பலருக்கு உபதேசம் செய்கிறீர்கள். தயவு செய்து எனக்கும் ஒரு புனித நாமத்தை உபதேசம் செய்யுங்கள் என்று வேண்டினான். சைதன்யர் அவனிடம்,

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருநாவுக்கரசு நாயனாரை கல்லிலேகட்டிக் கடலிலே தள்ளிய போது அவர் கலங்காது ஓம நமச்சிவா என்ற சிவமந்திரத்தை ஓசி ஆபத்து இன்றிக் கரைசேந்தார்.

"முதலில் நீயார் என்று கூறு உனது வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது என்று கூறு பிறகு தகுந்த செய்தியை நான் கூறுகிறேன்." என்றார்.

அதற்கு அம்மனிதன் "ஸ்வாமி! நான் ஒரு திருடன் என்கை திருட்டு இராமன் என்றே மக்கள் அழைப்பார்கள்." என்றான்.

சைதன்யர், என்ன பரிதாபம் உனக்கு நான் நற்செய்தி கூறுகிறேன். குருதட்சணையாக என்ன எனக்குத் தருவாய்?" என்றார்.

நான் திருடியவற்றில் ஒரு பங்கைக் கொடுக்கிறேன். என்றான். அதற்கு சைதன்யர் அதே வரம் எனக்கு வேண்டாம் இனிமேல் நீ திருடுவ தில்லை. என்று எனக்கு வாக்கு கொடு என்றான்.

திருடன், "ஸ்வாமி வேறு ஏதாவது ஒன்று கேளுங்கள், ஆனால் திருடாமல் மட்டும் என்னால் இருக்க முடியாது" என்றான்.

சைதன்யர், "அப்படியானால் ஒரு நிபந்தனையுடன் புனித நாமத்தை உனக்கு உபதேசிக்கிறேன். எந்த இடத்திற்கு நீ திருடச்சென்றாலும் திருடுவதற்கு முன் 108 தடவைகள் இந்தப் புனித நாமத்தை ஜெபிக்க வேண்டும்" என்றார்.

சைதன்யர் திருடனை தன் பக்கம் இழுத்து அவன் காதிக்கு,

'ஓம் நம்மா பாகவதே வாகதேவாய'

என்ற நாமமந்திரத்தை மூன்று முறை உச்சரித்தார். சைதன்யமகானின் தரிசனம், நாமமந்திரத்தில் மகிமையும் திருடனின் பாவங்களைப் போக்கின. மனதிலிருந்த கவலைகள் விலகின. திருடன் திருப்தியுடன் திரும்பிச் சென்றான்.

அவ்வூரின் மிகப்பெரிய தனவான் தன் மனைவி மக்களுடன் சைதன்யரைப் பார்க்கச் சென்றான். இதை திருட்டு இராமன் அவதானித்தான். பூட்டினை உடைத்து விட்டினுள்ளே நுழைந்தான்.

இரத்தினங்கள் பலவற்றைக் கண்டான். சைதன்யர் கூறிய நாம மந்திரத்தை முழுமையாக உச்சரிக்காமல் அப்பொருட்களைத் தொடுவதில்லை என்று உறுதி பூண்டான்.

மந்திரத்தை உச்சரிக்கத் தொடங்கினான். அவன் ஜெபத்தை முடிப்பதற்கு முன் விட்டு எஜமானாரும் மற்றவர்களும் வந்து விட்டனர்.

வைரநகைகளை அணிந்து சென்ற மனைவி அவற்றை காப்பறையில் வைக்க உள்ளே வந்தாள் அங்கே யாரோ ஒரு புதியவர் ஆழ்ந்த தியானத்தில் இருப்பதைக் கண்டாள்.

யாரோ ஒரு மாமுனிவர் அவர்கள் இல்லாத போது விட்டிறகு வந்து ஆழ்ந்த தியானத்தில் இழுக்கிறார் என்று நினைத்தாள். கணவனைக் கூப்பிட்டாள். அந்த ஞானியின் வருகையால் தம் வீடு புனிதமடைந்தது என்று எல்லோரும் நினைத்தனர்.

சைதன்யர் வருகையைத் தொடர்ந்து மற்ற ஞானியரும் தங்கள் கிராமத்திற்கு வருவதாக எண்ணினார். அவனுக்கு முன் விழுந்து வணங்கினார்.

ஜபம் முடிந்தது திருடன் கண் விழித்துப் பார்த்தான். அவனுக்கு முன் பெரும் மக்கள்

கூட்டம் பயபத்தியுடன் இருப்பதைக் கண்டான். விட்டு எஜமானர் அவன் முன் வந்து.

"முனிவரே! தாங்கள் யார்? தங்கள் வருகையால் நாங்கள் புனிதமடைந்தோம் தரங்கள் அதிதியாக இருந்து உணவினை ஏற்று எங்களுக்கு ஜன்மசாபம் நீக்கவேண்டும்" என்றான் உடனே திருடனிடம் மிகப்பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது.

"ஓ இங்கு திருடவந்தவன் நான் இறைவனின் திருநாமத்தை வெறுமனே உச்சரித்ததால் எனக்கு இவ்வளவு மரியாதை கிடைத்தால் உண்மையாகவே இறைவன் திருநாமத்தை விருப்பி நேசித்து உச்சரித்தால் என்னென்ன நற்பலன்கள் எல்லாம் கிட்டுமோ! இறைவனின் திருவருளால் நான் மிக உயர்ந்த பதவியை அடையலாம்."

பக்தை மீரா

பக்தை மீராவே தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட நஞ்சு கலந்த பாலை கிருஷ்ண நாமத்தை உச்சரித்தபடி குடிக்க போது அது அமிர்தமாக மாறி அவளைக் காப்பாற்றியது.

என்று நினைத்தான். அக்காரணத்தினாலேயே அவன் கிருஷ்ணத்தை நிறுத்த உறுதி பூண்டான். அவ்விட்டுத் தம்பதிகளில் காலில் விழுந்து

அம்மா நான் உண்மையைச் சொல்லி விடுகிறேன். நான் ஒரு திருடன் இனி நான் திருடப் போவதில்லை. என்னுடைய எஞ்சிய காலம் அனைத்தையும் கடவுள் சிந்தனையிலேயே கழித்து உண்மையான துறவியின் வாழ்க்கையை நடத்தப் போகிறேன் என்றான்.

அவன் வார்த்தையைக் கேட்ட பெரி யோர்கள் மனம் நெகிழ்ந்தனர் அவனைப் பல லக்கில் ஏற்றி சுமந்து ஊர்வலம் வந்து அவன் விரும்பியவாறு காட்டினுள் விட்டனர்.

அம்மனிதன் திரும்பவும் சைதன்யரிடம் வந்து உண்மையான மதிப்பிற்குரிய முனிவராக மாற வேண்டுமென்று ஆசிரவதிக்குமாறு வேண்டினான்.

நாராயணா என்னும் நாமம்

நாராயணா..... என்ற நாமம் சிறுவன் பிரகலாதனை சித்திரவதையின் வேதனைகளில் இருந்து காப்பாற்றியது. யானையை ஏவிவிட்டனர். அது திரும்பிப் போய்விட்டது. அக்கிரியால் அவனைத் தீண்டவே முடியவில்லை. பெரிய உயர்ந்த பாறைகளில் இருந்து தள்ளிவிட்ட போதும் பாறைகளினால் எந்தச் சிராப்புள் ஏற்படவில்லை. உணவில் நஞ்சு கலந்து கொடுக்கப்பட்டபோதும் நாராயணா மந்திரத்தை உச்சரித்து அமிர்தமாக்கினான்.

கடவுளை நினைக்காத வாழ்க்கை புனிதமில்லாத வாழ்க்கை

கொடும் அற்ற தன்மை

சிறுகதை

முஸ்லீம்களுக்கு அன்று ஒரு புனிதமான நாள் கபீரின் மாமா ஒரு அறுசுவை விருந்து நடவாசித்து உறவினர் நண்பர்கள் அனைவரையும் விருந்துண்ண அழைத்திருந்தார்.

ஆனால் கபீரை மட்டும் அழைக்கவில்லை. மாமா வீட்டில் மாபெரும் விருந்து ஆயத்தமாகிறது. அவருடைய பெற்றோர் கூட அங்கு சென்றுள்ளனர் என்பதை கபீர் அறிந்திருக்கவில்லை. பெற்றோரை விடெங்கும் தேடிவிட்டு தற்செயலாக மாமா வீட்டுக்கு சென்றார் கபீர்.

அங்கு முஸ்லீம்கள் பெருவாரியாகத் திரண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். மௌலிகள், கசாஜிகள் மற்றும் பல பெரும் தனக்காரர்கள் எல்லோரும் அங்கு குழுமியிருந்தனர்.

கபீர் அந்த வீட்டை நெருங்கிய போது, ஓர் இளங்கன்று ஒரு கம்பத்தில் கட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தார். அந்தக் கம்பம் பூமாலைகளாலும், இளை கொத்துக்களாலும் அழகுற அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. கன்றின் கழுத்திலும் ஒரு பூமாலை தொங்கியது.

பன்னிரண்டு முஸ்லீம்கள் அந்தக் கன்றுக்குட்டியை சூழ்ந்து நின்று கொண்டிருந்தனர். மந்திரங்களை ஒலிக்கொண்டிருந்தனர். சூரிய ஒளியில் பளபளக்க கூரிய கத்தி ஒன்றை அவர்களின் ஒருவன் வைத்திருந்தான். கன்றுக்குட்டியின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தரரை தாரையாக வளர்ந்தது.

ஒரே பார்வையில் கபீர் அனைத்தையும் அறிந்து கொண்டார். அந்த மனிதர்கள் இளங்கன்றை கடவுளுக்குப் பலியிடப் போவதாகப் புரிந்து கொண்டார். உடனே அந்த மனிதரிடையே ஆவேசமாக மோதிக் கொண்டு புகுந்தார்.

“ஓ! புனிதமானவர்களே தயவுசெய்து நிறுத்துங்கள். பேதைக் கன்றினைக் கொன்று விடாதீர்கள்” என்று கத்தினான்.

7-7-98 நபிகள்நாயகம் அவதாரதினம்

அவர்கள் கோபமாக அவர் புறம் திரும்பினர்.

“யார் இந்த முாட்டுப் பையன்?” என்று கேட்டார். ஒரு வயோதிக முஸ்லீம் பிறகு கபீர் பக்கம் திரும்பி

பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன

நபிகள் வீட்டில் ஓர் அடிமைப் பெண் இருந்தாள். அப்போது இப்ரீம்ஸலாம் அவர்கள் நபி அவர்களிடம் வந்து அந்த அடிமைப்பெண்ணை ஆயிஷா நாயகியின் வீட்டிலிருந்து வெளியேற்ற மாறு அறிவித்தார்கள்.

உடனே நபி அவர்கள் அப்பெண்ணை வெளியேற்றினார். சிறிது நேரம் தாமதித்து இப்ரீம்ஸலாம் அவர்கள் மீண்டும் அங்கு வந்தார்கள்.

அப்பெண்ணை கற்போது ஆயிஷா நாயகியின் வீட்டிற்குள் அனுமதிக்குமாறு கோரினார்கள்.

“நீ பேசாமல் இருக்க மாட்டாயா? இது அல்லாவுக்காக என்று உனக்குத் தெரியாதா? மேன்மைமிகக் தீர்க்க தரிசியான மகம்மதுக்கு எதிராக ஏன் பேசுகிறாய்?” என்று கோபம் பொங்கக் கேட்டார்.

“இல்லை! இல்லை! ஆனால் நான் உங்களிடம் ஒரு சாதாரணக் கேள்வி கேட்டிறேன் உங்களை உங்கள் வீட்டுப் பெண்களை, உங்கள் குழந்தைகளை பெல்லாம் யார் படைத்தது? அல்லா தான் படைத்தார் என்று நீங்கள் அறிவீர்கள் அல்லவா? என்று கேட்டார் கபீர். உடனே அவர்களிடையே வாக்குவாதம் முற்றியது.

பாவங்கள் அதிகமானால்

ஒருவருடைய பாவங்கள் அதிகரித்து விட்டால் அவற்றுக்குப் பரிசாரமாக வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவரிடம் நன்மை இல்லையானால் அல்லாஹ் அவரை மனக்கவலை கொண்டு சோதிப்பார்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்)

“நீ முட்டாள்தனமான கேள்விகளைக் கேட்கிறாய்” வயோதிகர் பதிக் கூறினார்.

“கன்றையும் மற்ற விலங்குகளையும் யார் படைத்தருளியது?” கபீர் மேலும் கேட்டார்.

“இதிலென்ன சந்தேகம்! அல்லா தான்” வயோதிகர் பதிக் கூறினார்.

அப்போது அதை ஏன் கொல்கிறீர்கள். என்று கபீர் கேட்டார்.

“கடவுள் தாம் இந்த அழகிய உலகத்தையும் அவற்றிலுள்ள பொருள்களையும் படைத்தார், மனிதனையும் அவர் தாம் பிறப்பித்தார், அவனை அந்த பொருள்களின் நடுவின் வரழவைத்தார். மனிதன் அவற்றைப் பயன்படுத்திக்

அவ்வாறே அப்பெண் மீண்டும் வரவழைக்கப்பட்டாள். இதைப் பற்றி ஆயிஷா நாயகி அவர்கள் நபி அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்டார்கள். நபி அவர்கள் இப்ரீம்ஸலாம் அவர்களிடம் வினவினார்கள்.

அப்பெண் முன்னம் பாவம் செய்யக் கூடிய வராக, நரகத்திக்குரியவராக இருந்தார். அதனால் தான் அப்பெண்ணை வெளியேற்றமாறு சொல்லப்பட்டது.

அப்பெண் வெளியேறி விதியில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது அவளுக்கு கடுமையான

கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்புகிறார்.”

என்று மற்றோர் வயோதிகர் விளக்கம் கூறினார்.

“ஆம் நீங்கள் கூறுவது சரிதான் நாம் அவற்றை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவோம்! ஆனால் எதற்காக அவற்றை அழிக்க வேண்டும் தயவு செய்து குரானைப் படித்துப் பாருங்கள், கடவுள் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்பதைக் கூர்ந்து படியுங்கள். இந்தக் கன்றை ஏன் கொல்ல விரும்புகிறீர்கள்? அது உங்களுக்கு என்ன தீங்கு இழைத்தது தயவு செய்து அதை விட்டு விடுங்கள்” என்று மன்றாடினார் கபீர்.

“அவரது கூற்றை சில முஸ்லீம்கள் தவற” என்று வாதாடினர்.

“பசுவிலிருந்து பால் நெய்க்கிறோம் அந்தப் பாலைப் பருகுவது சரியான செயலா?

என்று எதிர்த்து வாதாடும் நோக்கத்தோடு ஒரு வயதானவர் கேட்டார்.

“நம் குழந்தைகள் தாயிடமிருந்து பால் குடிப்பது போலவே, நாம் விலங்குகளையும் தாயாக மதித்து, அவற்றின் பாலைப் பருகுகிறோம். ஆனால் அதற்காக அவற்றை நாம் கொல்லக் கூடாது.” என்று கபீர் கூறினார்.

அனைவரும் சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்தனர். சிலர் கபீரின் ஞான அறிவை மெச்சினர் அவர்கள் அனைவருமே நல்லவர்கள். உணவுக்காக விலங்கினங்களைக் கொல்வது தவறு என்று அவர்கள் அதுவரை உணர்வில்லை.

கபீர் அவர்களுக்கு அறிமச்சையைப் பற்றிப் போதித்தார்.

இறுதியாக கன்றைக் கொல்வது கூடாது என்று அனைவரும் ஒரு முகமாக ஒப்புக் கொண்டனர். விருந்தினர் பலர் ஒரு நல்ல விருந்தை இழந்து விட்ட வருத்தத்துடன் இடத்தை விட்டு அகன்றனர். பாவம் அதற்காக கபீரை பலர் குற்றம் சாட்டினர்.

ஆனால் அவருடைய பெற்றோர் அற்றாளர்களிடையே அவர் பெற்ற வெறறையை குறுத்த மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

பசி ஏற்பட்டது. பசிக்கு ஏதாவது இருக்கிறதா எனத் தேடிப்பார்த்தாள்.

அவரது புடவையில் ஒரே ஒரு ஈச்சம்மும் மட்டும் இருந்தது. அதில் பாதியை சாப்பிட்டார் மற்றப்பாதியை சாப்பிட முற்படும் போது ஒரு யாசகர் வந்து உணவு கேட்டார்.

உடனே அப்பெண் அப்பாதி ஈச்சம்மழத்தை அந்த யாசகரிடம் கொடுத்தார்.

அதனால் அவள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன. அதனால் தான் வீட்டினுள் அனுமதிக்குமாறு பணிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இப்ரீம் அவலிஸலாம் அவர்கள் விளக்கினார்கள்.

7-7-1998 நபிகள் நாயகம்

தான் அனுபவித்த இன்பத்தை பிறரும் அனுபவிக்கச் செய்வதே மனித தத்துவம்

கவிஞர்கள்

பூமித்தாயே!

அன்பினை உலங்கரை விளக்கே
ஆக்கத்திற்கோர் அணி முடியே
இரப்போர்க்கு இல்லையெனா தேவதையே
ஈசைக்கு நீ முன் உதாரணமே
உலகத்தோரை தாங்கும் சக்தி கொண்டவளே
ஊர்கோலம் தாங்குமே உன் மேனி
எங்கு நடப்பினும் நீ வருவாய்
ஐயம் என்றாலும் நீ கோளாய்
ஒரு காலும் உன்னிடமில்லை வெறுப்பு
ஒங்கியடித்தாலும் நீ பொறுப்பாய்
ஒளவியமாக நீ சிரிப்பாய் - ஆனால்
பொறுமையுடன் நீ தாங்கும் மனிதர்க்கு
பொலலாத கோபம் ஏன் பூமித்தாயே
மற்றவர் மீது ஏன் இந்த வெறுப்பு
பண்புடைய உன் மேலேயே அணுக்குண்டு
பாலிகளைத் திருத்த உன்னால் முடியாதா!
இந்நிலை மாறி ஒற்றுமை நிறைந்த
ஒளி மயமான தொரு மனித குலத்தை
உன்மேனி சுமக்கும் காலமொன்று
என்று வரும்...? சொல்... பூமித்தாயே...!

-யோ. சுதேத்திரா-

இனியொரு துணை வேண்டேன்

துன்பமெல்லாம் போக்கினீர்.....!
இன்பமெல்லாம் உவந்தளித்தீர்.....!
அன்பு தெய்வமே அருள் கடலே.....!
எந்நாளும் மறவேன் ஸ்வாமி.....! -நான்
எந்நாளும் மறவேன் ஸ்வாமி.....!
திசை மாறிய கப்பல் போல - வாழ்வில்
திகைத்து வழி தப்பிய போது - அன்பு
கரம் நீட்டி கருணையோடு
கரையேற்றி நேர்ப்பாதை காட்டினீர் ! பாபா
கரையேற்றி நேர் பாதை காட்டினீர்.
உலகியல் ஆசை தான்
உன் துயருக் கெல்லாம் காரணம் - அதை
இறைவன் மேல் திருப்பி டென்றீர் !
இன்னருள் ஈந்து விழித்தெழவும் வைத்தீர் ! பாபா
இன்னருள் ஈந்து விழித்தெழவும் வைத்தீர்.....!
இனிய உம் நினைவைப் பெற்ற சின்
வேறொரு நினைவை நான் கொள்ளேன் ...!
இணையில்லா உன் துணை பெற்று விட்டேன்... !
இனியொரு துணை நான் வேண்டேன் ! பாபா !
இனியொரு துணை நான் வேண்டேன் ...!

-சாயிப்பிசியா-

பக்தருக்கு அழகு

ஏரிக்கு அழகு பொங்கு தாமரை
கிராமத்திற்கு அழகு வசிக்கும் வீடு
வானத்துக்கு அழகு தண் முழுநிலா
கடலுக்கு அழகு பொங்கும்
அலைகள்
பக்தருக்கு அழகு தாய அன்பு

-பாபா-

சமாதான விடிவெள்ளி

உதயமாக

உதிர்ந்து விட்ட நம் வாழ்வுகள் துளிர் விட தூர
தேசம் சென்ற பாசப்பறவைகள் திரும்பி எம் நாடு வர
உதிக்க வேண்டும் சமாதான விடிவெள்ளி விரைவில்
உதயமாகும் உனை பார்த்து எம் விழிகள்
மகிழ மாண்டு போன பொருட்கள் உடைமைகள்
கிடைத்திட சமாதான விடிவெள்ளி வேண்டும் விரைவில்

ஆண்டவனே எம்மை நோக்கி பார் ! ஆளுகின்ற
தலைவர்க்கு சமாதான அருள் வழங்கு அனுதினமும்
நிம்மதியாய் நாம் வாழ எம் இலங்கை தேசத்துக்கு
எப்போது சமாதானம் என்று எத்தனை கரம் - கை
கூப்பி உனை தொழுது வேண்டுகிறது பார் எமக்காய்
வீழி திறந்தீடு விடிவெள்ளி உதயமாக

இடம பெயர்வால் இன்னல்கள் எத்தனை - நா
வாண்டு மழைநீர் பருகியது எம் நாவுகள்
அடி உதை வாங்கி சோர்ந்து விட்டது எம் சரீரம்
அழுதழுது ஓய்ந்து விட்டது எம் விழிகள்...!
இனியும் எப்படித் தாங்க என் இறைவா !
இலங்கைவானில் உதயசூரிய விடிவெள்ளியே விரைவில்..!

ரீ. சுதர்ஷன்

நீங்களும் எழுதலாம்

நீங்கள் எல்லோரும் இறைவனின் தூதுவர்களே!
இறைவனுடைய செய்திகளை பரப்பும் உரிமை உங்களுக்கு
உண்டு. இறை தூதன் உங்களுடைய பத்திரிகை அதன்
வளர்ச்சியில் உங்களுடைய பங்களிப்பு நிறைய
வேண்டும்.

இறை தூதன் ஒரு சர்வமதப் பத்திரிகை எந்தச்
சமயத்தவராயினும் அந்த அந்தச் சமயச் செய்திகளை
ஆன்மீகக் கதைகள், ஆன்மீகக் கவிதைகள், உண்மைச்
சம்பவங்கள், அற்புதங்கள் முதல் இறை தூதனுக்கு சுய
பெயர், விலாசமிட்டு அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக்
கொள்கிறோம். புனை பெயரை விரும்பின் அதைக்
குறிப்பிடவும். பத்திரிகையின் வளர்ச்சியை முன்னிட்டு
ஆக்கங்களைத் திருத்தி வடிவமைக்கும் உரிமை எமக்கு
உண்டு. என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.
பத்திரிகை பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்பார்க்க
கிறோம்.

ஆசிரியர் இறைதூதன்

மாணிப்பாய் சத்திய சாயி நிலையம்
ஹலக் லேன், மாணிப்பாய்.

மைனாக்கூட்டமும் சருகாமையும்

உருவகக்கதை

ஒரு ஊரில் ஒரு பெரிய ஆலமரம் இருந்தது அம்மரம் எக்காலத்திலும் பச்சைப்பச்சை வென்று செழித்திருக்கும் ஒவ்வொரு வருடமும் அந்தமரம் பூத்துக் காய்த்து அழகிய கனிகளாக உருவாகும்.

எப்பொழுது இம்மரத்தில் காய்கள் கனி யாகுமென்று அவ்வூர்ப்பறவையினர் தியார்த்திற் றும். ஒவ்வொரு நாளும் அங்கு பறவைகள் வந்து இதைக் கவனித்துச் செல்லும் இவற்றுள் மைனாக்கூட்டம் மிகமுக்கியமானதாகும்.

காய்கள் பழுக்கத் தொடங்கியதும் மைனாக்கூட்டங்கள் காலையிலிருந்து மாலை வரை அம்மரத்தை முற்றுகையிடத்தொடங்கின பெரிய ஆரவாரத்தடவை கிச்சிட்டுக் கொண்டு கிளைகளைக் கிளைதாவிடும் கொப்புக்குக் கொப்பு பறந்தும் பழங்களைத் தேடி உண்டு மகிழ்ந்தன.

மரத்திலிருந்து காய்கள் பழங்களெல்லாம் அழகிய சிவப்பாக இருந்தமையால் மைனாக்கள் காலையும் பழமென்றே கொத்திக் கிழே விழுத் தின. இப்படியாக மரத்திலிருந்து காய்களும் செங்காய்களும் மற்றும் பழங்களும் அநியாய மாகக் கிழே விழுந்தன.

அம்மரத்துக்குக் கீழுள்ள சருகுகளுக்குள் ஒரு சருகாமை வாழ்ந்து வந்தது மரத்திலிருந்து கொத்தி வீழ்த்தப்படும் காய்களிகளைப் பார்த்து அது கவலைப்பட்டது.

நூணாக்கு என்ன கிடைக்கும் என்ற யோசனை ஆல்லாமல் நடக்கின்றனவே பறவைகள் என்று நினைத்து இதை அவர்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று எண்ணி

“நண்பர்களே நண்பர்களே கொஞ்சம் கேளுங்கள்” என்று உரக்கக் கத்தியது புதுவித சத்தத்தைக் கேட்ட மைனாக்கூட்டம் ஆரவாரத் தை நிறுத்தி அமைதியாகின குரல்வந்த திக்கை நோக்கிப் பார்த்தன ஆமை தனது முன்னகி கால்களைத் தூக்கிக் கொண்டு கத்தியபடி நின்றதைக் கண்டன. உடனே மைனாக்கூட்டத்திற் குக் கோபம் வந்தது.

ஏ ஆமையே! எங்களால் கொத்தி வீழ்த்தப்படும் பழங்களையும் சருகுகளையும் தின்னும் உனக்கு இவ்வளவு தியிரா. எவ்வளவு ஆரவாரத் துடனும் சந்தோசத்துடனும். நாங்கள் இருக்கும் போது நீ குழப்பிவிட்டாயே நாங்கள் பறவைகள் எங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு யாரும் இல்லை

மரியாதையாக இங்கிருந்து யோய் விடு அல்லது உன்னை இங்கிருந்து கலைத்து விடுவோம் என்றன.

இதைக்கேட்ட ஆமைக்குக் கோபம் வர வில்லை. சற்றுநேரம் அமைதியாக இருந்து விட்டு நண்பர்களே நான் சொல்வதைக் கொஞ்சம் கேளுங்கள் உங்களின் நன்மைக்காகவே சொல் கிறேன் இவ்வளவு உங்களுக்கு நாளைக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவன் நான் ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு பழம் போதுமானதாகும் ஆனால் நீங்களோ இந்த அருமையான உணவை விண்ணிரையம் செய்கிறீர்கள் கிழேவிழும் பழங்களை உண்பதற்கு என்னைத்தவிர வேறு ஒருவரும் இங்கு இல்லை எனக்கு ஒருநாளைக்கு பத்துப்பழம் போதுமான தாக இருக்கிறது ஆனால் நீங்களோ பல ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பழங்களை விண்ணிரையம் செய்கிறீர்களே மனச்சாட்சிப்படி நடந்து கொள் ளுங்கள் என்று கூறிற்று.

இவ்வரையை செவிமடுக்காத மைனாக்கூட்டம் சட்டென்று ஆமையை நெருங்கி வந்து அதைத் தாக்கத் தொடங்கின கொத்தியும் உதைத்தும் சிறகால் அடித்தும் ஆமையைக் கலைக்க முற்பட்டன இவர்களின் தாக்குதலைத் தாங்கமுடியாத ஆமை தனது தலையையும் கால் களையும் ஒட்டுக்குள் இடித்து கல்லைப்போல இருந்தது.

திடீரென ஆமை கல்லாப்பி போனதை உணர்ந்த மைனாக்கூட்டம் ஆச்சரியம் அடைந் தது இது என்ன மசயாஜாலம். போறபோக்கைப் பார்த்தால் எங்களையும் ஆமை கலைக்கி விட் டாலும் ஆச்சரியப்பட இல்லை என்று எண்ணி தலைதப்பினால் போதும் என்ற எண்ணத்தோடு பறந்து சென்றன.

இவற்றை யெல்லாம் மரத்திலிருந்து அவ தானித்துக் கொண்டிருந்த அணிலொன்று மரத் திலிந்து மெதுவாகக் கீழ் இறங்கி ஆமை நிற்கும் இடத்திற்கு வந்தது

“ஆமையாரே ஆமையாரே சற்று வெளியே வாரும்” என்று கூறியது ஆமைமுதலில் தயங்கி யது பிஞ்சுரவின் வித்தியாசத்தால் மெதுவாகத் தலையை வெளியே நீட்டிப்பார்த்தது. அணில ஒன்று நிற்பதைக் கண்டு.

“இந்த மரத்தில் நிரந்தரமாகக் குடியி ருக்கும் நீயுமா என்னைத் தாக்க வந்தாய் என்று கேட்டது அதற்கு அணில்

நண்பா நான் நடந்தவற்றை மரத்திலிருந் துபார்த்துக் கொண்டுதான் இருந்தேன் ஆலமரத் தில் விளையும் பழங்கள் விணாக்கப்படவேண்டும் இல்லையேல் அது உற்பத்தி செய்யும் பழங்களின் விதைகள் பழங்களாக வரிச் இந்த உலகம் முழுதும் ஆமை மரகத்தான் இருக்கும் அது நடைமுறைச் சாத்தியமாக இருக்க முடியாது எனபதற் காகவே இறைவன் அதற்கு இப்படியான நிலையைக் கொடுத்திருக்கிறார் இதனால் தான் இறைவன் படைத்தல், காத்தல், அருள் அழித்தல், மறைத்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களையு ம் இப்பூமியில் செய்கிறார். ஆலமரத்தைப் படைத்தும் பின்னர் அது பெரிய மரமாக வளர்ந்து வரும்வரை காத்தும் அந்த மரங்களில் இலட்சம் பழங்கள் உண்டாவதற்கு அருளியும், விழுந்த பழங்கள் முளைக்காமல் அழுகி அழிந்தும் சண்டைக்குச் சென்ற மைனாக்கூட்டத்தின் ஆழ வட்டத்தை மறைத்தும் காட்டுகின்றன. அநியாமையால் எமது மத்தியில் எத்தனைவோ விபரீதங்கள் நடைபெறுகிறது. இயற்றில் சில ஆதாரங்களோடு அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றில் இதுவும் ஒன்று என்று அணில் கூறிச் சென்றது.

சாத்வீக உணர்வு தோன்ற

சாத்வீக உணர்வுகளும் எண்ணங்களும் தோன்ற பார்வையும் நோக்கமும் நல்லதாக இருக்க வேண்டும். உண்ணும் உணவும தூயஉணவாக இருக்க வேண்டும்.

இறைவன் இடற்கையின் ஊடாக எத்தனையோ கருமங்களை மேற் கொண்டுள்ளார். எமக்கு இவை அறியாமல் இருக்கின்றது. எதுவும் நன்றாக அறிந்த பின் தான் செய்ய வேண்டும் என்பதை இதன் மூலம் உணர்ந்து கொண்டேன் என்று எண்ணி ஆமை அமைதியானது

செல்கி இராசயேசுகன் இசைவரணி
மகளிர் கல்லூரி மானிப்பாய்

உணவை விணாக்குதல் பாவம்

உணவை விணாக்குதல் பெரும் பாவம் என்றும், கடவுளுக்கு எதிராகச் செய்யும் துரோகம், உணவு கடவுளை நினைவு படுத்தும் சின்னம் என்றும் உணரவேண்டும். உணவு உற்பத்திக் குறைவால் பற்றாக்குறை ஏற்படவில்லை. விண் செய்வதாலும், சேலிப்புக் கிடங்குகள் சரியாக இல்லாததாலும் நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது ஒவ்வொருவராலும் உணவை விணாக்காமல் இருக்க முடியும் இது நாம் சமூகத்திற்கு செய்ய வேண்டிய முதற்கடமை யாகும்.

-ராஜா-

யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக.....

சாயி - ரூனி-

இந்தியாவில் பகவான் பாபாவின் கோவில் அமைந்துள்ள புட்டபர்த்தி பிரசாந்தி நிலையத்தில், காலை தர்சனம், பஜனை முடிந்த பின் வெளி நாட்டு பக்தர்களுக்கான ஆன்மீக உரைகள் இடம் பெறுவது வழக்கம். அந்த உரையில் பகவானுக்கும் பக்தர்களுக்கும் இடையில் இடம் பெற்ற உண்மைச் சம்பவங்களை கேட்டு மகிழ்ந்து “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக.....” என்ற தலைப்பில் தொகுத்துத் தருகிறார் அண்மையில் புட்டபர்த்தி சென்று திரும்பிய பக்தை ஒருவர்.

11ம் பக்கம் பார்க்க

புத்தர் அவதாரம்

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

விந்திய மலையைச் சார்ந்த குன்றுகளில் தங்கியிருந்த முனிவர்களிடம் துயரங்களனைத்தையும் போக்கும் ஞானவழியைக் காட்டும்படி சித்தார்த்தர் கேட்டுக் கொண்டார். அவர்களுடைய உபதேசம் சித்தார்த்தருக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை.

ஆகவே, உருவேலா கரட்டை அடைந்து அங்கு தவம் புரிந்து கொண்டிருந்த ஐந்தா துறவிகளிடம் உபதேசம் கேட்டு உண்ணா விரதம் இருந்து உடலை வாட்டும் கடுந்தவத்தைத் தொடங்கினார். அவரது உடல் மெலிந்து விட்டது. நதியில் நீராடி எழுந்தவர் தீர்க்க உட முடியாமல் கீழே விழுந்தார்.

தான் கடைப்பிடித்த உண்ணா நோன்புகளும் விரதங்களும் தனக்கு மனஅமைதி அளிக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்தார். ஆரோக்கியமுடைய திடமான உடலை உடையவர்களுக்கே திடமான மனோபலமும் ஏற்படும். ஆழ்ந்த தியானமொன்றே அழியாத அமைதியை அளிக்கவல்லது எனத் தீர்மானித்தார்.

உருவேலாக் காட்டில் நிரஞ்சனா நதிக்கரைக்குப் பக்கத்திலுள்ள அரசமரத்தடியில் சித்தார்த்தர் தியானம் செய்யத் தொடங்கினார். உயர்ந்த ஞானத்தை அடையும்வரை அவ்விடத்திலேயே அமர்ந்து தியானம் செய்வதென அவர் தீர்மானித்தார்.

நாற்பத்து ஒன்பது நாட்கள் தியானத்திலிருந்தார். நாற்பத்து ஒன்பதாவது நாள் வைகாசி பெளர்ணமி இரவில் போது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட நிர்வாணம் என்றழைக்கப்படும் பேரமைதி அவருக்கு வந்தமைந்தது. இருண்ட

சிறையிலிருந்து பிரகாசமான வெளிச்சத்துக்கு வந்த ஒருவனுக்கு எப்படி ஒவ்வொரு பொருளும் தெளிவாகவும், நிச்சயமாகவும் தெரியுமோ அப்படி மிக உயர்ந்த பெரு ஞானத்தை அவர் அடைந்த போது, எல்லா உண்மைகளும் தெளிவாகி வாழ்வு, மரணம் இவற்றின் இரகசியம் விளங்கியது. தன் அறிவை உயர்ஞானத்தில் ஐக்கியமடையச் செய்பவரே புத்தன். இளவரசர் சித்தார்த்தர் வைகாசி பெளர்ணமி இரவில் தனது முப்பத்து ஐந்தாவது வயதில் கௌதம புத்தர் ஆனார்.

பிரபஞ்சம் முழுவதும் என்றுதான் மாறாத உண்மை, தர்மம் இவற்றாக ஆளப்படுவதைப் புத்தர் கண்கூடாகப் பார்த்தார். காரணமின்றிக் காசியமிலை. செயலின்றி விளைவில்லை. நன்மையோ, தீமையோ ஒவ்வொருவரும் தாம் செய்த செயலின் பலனை அனுபவித்தேயாக வேண்டும். சக்கரம் சுழல்வது போல் வாழ்வில் செயல்களும் அவற்றின் விழைவுகளும் மாறி மாறி வந்து அமைகின்றன. இதைத் தான் காலச்சக்கரம் காட்டுகின்றது.

வாழ்வுச் சுழலிலிருந்து பிறப்பு, இறப்பு என்னும் பெருந் துன்பத்திலிருந்து மனிதன் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளாமல் இறப்பதற்கு ஆசையே காரணம் என்பதைக் கண்டறிந்தார்.

புத்தர் உபதேசித்த உண்மைகள் ஆரிய சத்தியம் (போற்றத்தக்க உண்மைகள்) என்றழைக்கப் படுகின்றன. இவர் கிராமங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் சென்று உண்மையை உபதேசித்தார். துயரத்தை போக்கும் வழியைக் கற்பித்தார்.

அவரது சீடர்கள் சேர்ந்த ஐக்கியக் குழு புத்த சங்கம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

கௌதமபுத்தர் இவ்வுலகில் எண்பது ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்திருந்தார். தமது எண்பதாவது வயதில் இவர் குகசினரா நகரத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்த போது மிகவும் தளர்வுற்றார். குடிக்க சிறிதுநீர் கொண்டு வரும்படி தனது தொண்டனான ஆனந்தன் என்பவருக்கு கூறினார்.

“பல வண்டிகள் நதிவழியே சென்றதால் நீர் கவனி விட்டது. சுத்தமாக இல்லை” என்று ஆனந்தன் பதிலளித்தார். எப்படி இருப்பினும் தனது குருவின் ஆணைப்படி அவர் நதிக்கரைக்குச் சென்றார். நதிநீர் மிகவும் சுத்தமாக தெளிவாகவும் இருப்பதைப்பார்த்தார். புத்தர்நீர் அருந்த நிகழ்ந்த இவ்வற்புத்ததைக் கண்டு வியந்தார்.

அவர்கள் அந்நகரத்திற்கு அருகில் உள்ள தோட்டத்திற்கு வந்த போது இரண்டு சரலமரங்களுக்கு நடுவில் தன் படுக்கையை விரிக்கும்படி புத்தர் ஆனந்தனிடம் கூறினார். அவர் வடக்கில் தலை வைத்து ஓய்வு கொண்ட போது மரங்கள் எல்லாம் பூத்துக் குழுங்கின. மலர்கள் அவரது புனிதத் திருமேனியின் மேல் விழுந்தன. இதைப் பார்த்து புத்தர் ஆனந்தனிடம்

தொடரும்

புத்தமதத்தின் நான்கு அடிப்படை உண்மைகள்

1. சர்வம் துக்கம்-வாழ்வு முழுவதும் துக்கமானது.
2. சர்வம் சுண்ணிகம்- ஒவ்வொன்றும் கணப்பொழுதே நிலைத்திருக்கும்.
3. சர்வம் அனாத்மம்-அனைத்தும் பொருண்மையற்றது
4. நிர்வாணம் சார்தம்-நிர்வாணமே பேரமைதி தருவது

இயற்கையே உண்மையான குரு

- பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபா -

குரு பூர்ணிமா

இன்று குரு பூர்ணிமா. குரு பூர்ணிமாவின் உண்மையான அர்த்தம் குருவுக்குப் பூஜை செய்வதும் அவருக்குப் பரிசுகள் வழங்குவதும், மந்திரோபதேசம் பெறுவதுமல்ல.

கு - என்றால் அஞ்ஞானம். ரு - என்றால் வெளியேறுவது. அஞ்ஞானம் என்ற இருளில் இருந்து உண்மை வெளியே கொண்டு வருபவரே குரு. பூர்ணிமா என்றால் மனம் முழுவதும் பூர்த்தியான ஆனந்தத்துடன் விளங்குவது மனதுக்கும் சந்திரனுக்கும் சம்பந்தமுண்டு. பூரண சந்திரன் போன்ற மூழுமையான மனதில் எந்தவித தீமைக்கும் இடம் கிடையாது

உண்மையான குரு கடவுளே...! சாதாரண உபதேசம் செய்பவர்கள் ஆசிரியரென்று கருதப்படலாமே தவிர குருவெனக் கருதப்படும் தகுதி அவர்களுக்கில்லை. இந்தத் தகுதி கடவுளுக்கு மட்டுமே உண்டு.

இயற்கையே உண்மையான குரு உண்மையான குரு கடவுளே! குருபிரம்மா குரு விஷ்ணு என்றபடி கடவுளே குருவென்றால் என்ன உட்காத்து?

அவர் வியாபித்திருப்பது இந்த பிரபஞ்சத்தில் ஆகவே பிரபஞ்சம் அல்லது பிரகிருதி என்பதும் இயற்கையே நமக்கு உண்மையான குரு.

ஒவ்வொரு மரமும், பறவையும், விலங்கினமும் கூட நமக்கு பாடம் கற்றுக் கொடுக்கின்றன காடுகள் 'காஷ்டமயம்' மலைகள் 'சிலாமயம்'

தேசங்கள் மாமிசமயம் பூமி மண்மயம் இலையாவும் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையே.

இந்தப் பஞ்ச பூதங்களின் நி எந்தப் பொருளும் இல்லை. ஆகவே இந்த இயற்கையே நமக்கு சரியான குருவெனக் கொள்ள வேண்டும். இதை நாம் நன்ஞானர்தல் அவசியம்.

11ம் பக்கம் பார்க்க

வியாச பூர்ணிமாவின் சிறப்பு

வியாசர் ஒரு மாமுனிவர் 'வியாஸோ நாராயணோஹரி' என்றபடி அவர் நாராயணனின் அவதாரமென்றே போற்றப்படுபவர் அவர் வேதங்களை சீர்படுத்தி நான்கு வேதங்களென அவைகளுக்கு நிர்ந்தரவடிவம் கொடுத்து உலக நன்மைக்காக தொகுத்தளித்தார். அவர் பிறந்ததினப் 'ஆஷாட பெளர்ணமி' ஆகவே தான் இன்று 'வியாசபூர்ணிமா' என்று கொண்டாடப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் பரமாத்மா குடிகொண்டிருக்கும் உண்மையை உலகுக்கு தெளிவாக விளக்கியவர் வியாசர் பதினெட்டு புராணங்கள் தொகுத்து அவற்றின் சாரத்தை இரண்டே சொற்றொடரில் கூறினார்.

'Help Ever Hurt Never' எப்போதும் உதவி செய், ஒருபோதும் எவரையும் நோகச் செய்யாதே என்பதை அவர் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைத்த மந்திர வாக்கியம் மிகப்புனிதமான 'பிரம்ம குத்திரங்களை' உலகுக்கு அளித்த உத்தமகுரு ஆகவே தான் அவர் பிறந்த தினத்தை 'குரு பூர்ணிமா' என்றும் கொண்டாடுகின்றோம்.

பிறருக்கு விடுதலை காட்டும் வழியே சிறந்த தியாகம்

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

இராமாயணத்தின் மூல நாயகன் இராமன் ஆவனுக்கு சாரதி போல இருந்தவன் இலட்சுமணன் அடுத்த முக்கியமானவன் பரதன் பரதனுக்குப் பொருத்தமான பணியாள் சத்ருக்னன். சத்ருக்னன் எப்போதும் பரதனை பின் தொடர்ந்தான். இலட்சுமணன் எப்போதும் இராமனையே பின் தொடர்ந்தான். பணி செய்வதன் மூலம் அவர்கள் இருவரது உண்மை இயல்பு வெளிப்பட்டது.

இவ்வாறு சேவை புரிவதற்காகச் சிறந்த மக்களைப் பெற்றெடுத்தவன் சுமித்திரை. இராமனுக்கும், பரதனுக்கும் சேவை செய்யும் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்த நான் மிகவும் பாக்கியசாலி என்று சுமித்திரை கருதினாள் இலட்சுமணன் இராமனின் அம்சம். சத்ருக்னன் பரதனின் அம்சம். அதனதன் அம்சம் அதனதனுடன் இணைவது இயல்புதானே.

“மனம் வாம்லோ ஜீவ லோகே ஜீவ பூத! ஸநாதன!” அனைத்து தேவர்களும் என்னுடைய பொறிகளென்று இறைவன் கீதையில் கூறினார். பொறி நெருப்புடன் இணைவது அதிசயமில்லையே.

இலட்சுமணன் இராமனைப் பின் தொடர்ந்தான் சத்ருக்னன் பரதனைப் பின் தொடர்ந்தான் சத்ருக்னன் பரதனை விட்டுப் ஒரு கணங்கூட பிரிந்ததில்லை. பரதன், சத்ருக்னன் அருகிலில்லாது ஒருகணங்கூட உறங்கியதில்லை. அதுபோல இலட்சுமணன் இராமனை விட்டு ஒரு கணமும் பிரிந்ததில்லை. இராமனும் இலட்சுமணன் அருகில் இல்லாத ஒரு கணங்கூட உறங்கியதில்லை.

இத்தகைய நெருக்கமான தொடர்பு வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. இது கற்பிப்பதால் விளைவதல்ல. இது இறைவனின் அருளாலும் பவித்ரமான பாவனையாலும் ஏற்படுவதாகும். இறைவனின் அருள் மர்மம் மிகுந்தது. அறிய இயலாதது. இறை அருளே அதிசயத்தையும், ஆனந்தத்தையும் தோற்றுவிக்க வல்லது.

இலட்சுமணன்

போரில் இலட்சுமணன் மயக்கமடைந்த போது, இராமன் கூறத் தொடங்கினான்: “இலட்சுமணா, இந்தப் பரந்த உலகத்தில் நான் தேடினால், சீதை போன்ற மனைவி எனக்குக் கிடைக்கக்கூடும் கோசலை போன்ற தாயும் எனக்குக் கிடைக்கக்கூடும். ஆனால் உன் போன்ற சகோதரன் கிடைப்பது இயலாது” என்று துன்புற்றான். இராமனது அன்பு அத்தகையது.

நால் வரும் வளர்ந்து வேதங்களுக்கு உதாரணமாக விளங்கினார். அவர்கள் வேதங்களே வடிவெடுத்ததாகத் தோன்றினார்.

வேதங்கள்

வாக்கு, ருக்வேதமாகும். மனது யஜுர் வேதமாகும் பிராணன் சாமவேதம் புத்தி அதர்வண வேதம் இந் நான்கு வேதங்கள் ராம. இலட்சுமண. பரத, சத்ருக்ன ராக வடிவெடுத்து தசரதனின் அரண்மனையில் விளையாடினர். இவ் வேதங்களுக்கு இடையில் எந்த விதமான பேதமும் இல்லை இவர்களை வெறும் பிள்ளைகள் என்று கருதுகிறோம். அவர்கள் தெய்வத்தின் வடிவங்கள்.

மனிதனும் தெய்வத்தின் வடிவமேயாவான். மனிதன் அடிப்படையில் தெய்வீகமானவன் ஆகவே ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னை இலட்சிய இராமன் என்று நாம்கருத வேண்டும் இராமன் பிறந்தது இலட்சியங்களைப் புரிய வைத்து பிறகு அவன் வாழ்க்கை முடிவுற்றது. என்று கருதினால் நமக்கு ஒரு பயனுமில்லை.

தசரதன்

இராமனிடம் தான் ஆனந்தமளிக்கும் நற்குணங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. இராம வடிவம், உண்மையில் ஆத்மாவே! ஆனந்தத்தை தேடாத இதயம் இவ்வலகில் எதுவுமில்லை. ஆன்மீக மார்க்கத்தில் பிரவேசிப்பவர்கள். இராமனைத் தனி மனிதனாகக் கருதலாகாது.

அவன் தசரதனின் குமாரன் தசரதன் யார்? கோசலை நாட்டின் அரசன் அல்லது பேரரசன் என்று மட்டும் கூறுதல் சரியல்ல. தசரதன் என்பது பத்து இந்திரியங்களை நடத்திச் செல்லும் ரதமாகிய உடலாகும். ஐந்து கர்மேந்திரியங்களும் ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் ஆக இந்திரியங்களுடன் கூடியதே இந்த தேகம்.

தசரதன் என்ற இந்த தேகத்துக்கு இராம. இலட்சுமண, பரத, சத்ருக்னன் என்ற நான்கு புதல்வர்கள் உண்டு. இவர்கள் தாமம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களைக் குறிக்கின்றன. இந்த நான்கு குறிக்கோள்களும் ஒவ்வொருவரிடமும் காணப்படுகின்றன. இந் நான்கு குறிக்கோள்களை கொண்டாலன்றி, மனிதனுக்கு புண்ணியம் இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொருவரும் இக்கோட்பாடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

தாமம் என்பதன் பொருள் என்ன? அடுத்தது அர்த்தம் (செல்வம்) அர்த்தம் தர்மத்திலிருந்து விலகியிருக்கலாகாது. செல்வத்துக்கு தர்மம் பாதுகாவலாக இருக்க வேண்டும். காமமும் (ஆசையும்) தர்மத்தின் வழியில் செல்ல வேண்டும். தர்ம-அர்த்தம், தர்ம-காமம், தர்ம-மோட்சம் அத்தகைய தர்மமே ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன். ஆகவே தான் இராமன் தர்மத்தின் திருவுருவம் என்று கூறுகிறோம். ஆகவே நம் வாழ்க்கையை தர்மத்தின் வழியில், நடத்தி, பற்பல அனுபவங்களைப் பெற வேண்டும்.

இது தற்கால மனிதனுக்கு மிகவும் அவசியம். இக்காலத்தில் இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றுக் தெரியவில்லை. இந்த நான்கு இலட்சியங்களையும் அடைந்தே தீர வேண்டும் என்று மனவுறுதி கொள்ள வேண்டும்.

தொடரும்

பகவான் பாபான்

ஒன்பது ஒழுக்க நெறிக் கோவை

1. திசை தியானம் - ஜபம் பிரார்த்தனை செய்தல்.
2. வாரம் ஒருமுறை குடும்ப அங்கத்தவர்களுடன் கூட்டுப்பிரார்த்தனை (பஜனை பாடுதல்) செய்தல்.
3. தமது குடும்பத்தின் சிறுவர்களை மனித மேம்பாட்டு ஆன்மீகக்கல்வி வகுப்புகளில் பங்கு பற்றச் செய்தல்.
4. நிறுவனத்தின் சமூக வேலைத் திட்டங்களிலும் ஏனைய செயற்பாடுகளிலும் பங்கு கொள்ளல்.
5. நிறுவனத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்படும் பஜனை, நகர் சங்கீர்த்தனத்தில் மாதம் ஒரு முறையாவது கலந்து கொள்ளல்.
6. சாயி நூல்களை ஒழுங்காகப் படித்து வருவது.
7. எவருடனும் மிருதுவாகப் பேசுவது.
8. சிறர் குற்றம் பேசல், புறங்கூறாதிருத்தல்.
9. ஆசைகளைக் கட்டுப் படுத்துதல் - என்ற கொள்கையை செயல்களில் நடைமுறைப் படுத்தி இவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் சேரிப்புகளை மனித சேவைக்கு பயன்படுத்துதல்.

எல்லா மதங்களின் சாரமும் குறிக்கோளும் பிரேமை ஒன்றே

உயிரினங்களைப் பலியிடுதலை எதிர்த்த

யேசுநாதர்

யேசுநாதர் ஜெருசலத்தின் கோயில் எல்லையை அடைந்தபிறகு அங்கே பறவைகளையும் புறாக்களையும் மற்றும் உயிரினங்களையும் மக்கள் பலியிடுவதைப் பார்த்தார்.

இரக்தம் சிந்தும் செயலைக் கண்டித்தார். மற்ற உயிரினங்களை, பறவைகளைப் பறக்க விட்டார் யேசுநாதர். அவரது செயலால் ஆத்திரமுற்ற ரூக்களும், பெரிய மனிதர்களும்.

“நாங்கள் வணங்கும் தெய்வம் நாங்கள் இடும் பலியை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. தெய்வத்தின் சினம் தணிவதாகவும் சமயக்கட்டளைகளை புகுத்துவதற்குரிய அதிகாரத்தை யார் உமக்கு அளித்தது?” என்று வாதிட்டனர்.

அதற்கு யேசுநாதர் ஒரு உவமானத்தை சொன்னார்.

விவசாயி ஒருவனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தனர். அவர் மூத்த மகனிடம் “வயலுக்குச் சென்று கதிர்களை அறுவடை செய்வதற்குரிய பருவம் வந்துவிட்டதா?” என்று பார்த்து வரும்படி கூறினார். ஆனால் அவனோ அப்படிச் செய்ய மறுத்துவிட்டான் எனவே இரண்டாவது மகனைக் கேட்டார். அவன் உடனே அதற்கு ஒப்புக்கொண்டான்.

மனப்பூர்வமான வேண்டுகோள்

பரபரப்பான உலகத்திலிருந்து தொலை தூரத்தில் இருந்த ஒரு தீவில் மூன்று கிறிஸ்தவத் துறவிகள் வசித்து வந்தனர். அவர்கள் பெரும் பான்மையான தேரத்தை கடவுளை நினைப்பதிலும் அவரைப் பற்றிப் பேசுவதிலும், அவர் புகழ்பாடுவதிலும் செல்வழித்து வந்தனர்.

பைபிளில் கூறியுள்ள பரமண்டலத்திலிருக்கும் பரமபீதாலைப்பற்றியும், அவரது திருமகனாரைப் பற்றியும், பனிதமான ஆவிகளைப் பற்றியும் படிப்பதில் மிகக் ஆர்வமாக இருந்தனர். மிக எளிய மனத்தினராக இருந்த அவர்கள் கடவுளிடம் வேண்டிக்கொண்டு செய்த இயல்பான பிரார்த்தனை,

“தெய்வமே! நாங்கள் மூன்று பேர். தாங்களும் அதே போல மூவரே! எங்கள்மீது கருணை காட்டுங்கள்!” என்பதேயாகும்.

இறைவன் அவர்களது சிறிய, எளிய வேண்டுகோளினால் மகிழ்ந்து போனார். அதனால் அவர்களது அன்றாடத் தேவைகளை நன்கு கவனித்துச் செய்து வந்ததோடு, அவர்களுக்கு நேரக்கூடிய ஆபத்துக்களிடமிருந்தும் அவர்களை காப்பாற்றி வந்தார்.

அவர்களுக்குப் பசிபெடுத்த போதெல்லாம் பழங்களும், பாலும் மேசையீது வைத்திருக்கக் கண்டனர். வெயில் மிகுதியாகக் காய்ந்த போதும் மழை பெய்தபோதும் அவர்கள் தலைகளுக்கு மேல் ஒரு கூரை படர்ந்திருக்கும். அங்கிருந்த கொடிய விலங்குகளும் அவர்களிடம் நட்புரிமையோடு பழகின. ஏனெனில் அந்தத் துறவிகள் யாரையுமே வெறுக்கவில்லை. மாறாக எல்லோரும் கடவுளுடைய படைப்பென்று அன்பு கொண்டு இருந்தனர்.

ஆனால் உண்மையில் நடந்தது என்னவெனில் வயலுக்குபோய் வருவதால் ஏற்படும் தூக்கக்கெடுதி மற்றும் தொல்லைகளைக் கணக்கிட்டு பார்த்த இரண்டாவது மகன் போகவேயில்லை.

ஆனால் மூத்த மகனோ சந்தையிடம் மறுத்துப் பேசுவதற்கு மனம் வருந்தி திருந்திய தால் வயலுக்குச் சென்று விளைச்சலைப்பார்வையிட்டான்.

இப்போது கூறுங்கள். இந்த இருவரில் தந்தையை மகிழ்வித்தவர் யார்? மூத்தவன் வாயால் மறுத்தாலும் செயலால் செய்து முடித்து விட்டான். ஆனால் ஆளையவனோ சொல்லால் ஒப்புக்கொண்ட போதும் செயலில் ஒதுங்கிவிட்டார்.

உபதேசகர்களின் அலுவல்

“மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாக இருங்கள்.”

நீங்கள் உலகின் ஞான விளக்காக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் செய்யும் நற்செயல்களை மக்கள் பார்க்கும்படியும் பரமண்டலத்திலுள்ள உங்கள் பரமபீதாவின் மகிமை அவர்கள் அறியும்படியும், உங்களது ஒளி மக்கள் முன்பிரகாசிக்கட்டும்.

உலகினுக்கு நீங்கள் உப்பாக இருங்கள். உப்பு தன் சுவையினை இழந்தால் அது பயனற்றதாகும்.

கூடக் கடவுளுடைய படைப்பென்று அன்பு கொண்டு இருந்தனர்.

ஒருநாள் கடலோரப் பகுதியிலிருந்த நகரத்தில் ஒரு மதகுரு இந்த மூன்று துறவிகளைப் பற்றியும், அவர்களுடைய எளிய பிரார்த்தனையைப் பற்றியும் கேள்விப்பட்டார்.

“பைபிளைக் குறித்தும், இறைவனது அறிவுரைகளைக் குறித்தும் அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டிருக்க மாட்டார்கள். நான் அங்கு போய் அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் தினமும் இறைவனிடம் கூறப்படவேண்டிய பிரார்த்தனையைக் கற்றுக்கொடுக்கிறேன்” என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டார்.

அந்நாளே அந்த மதகுரு ஒருபடகில் ஏறி அந்தத் தீவை அடைந்தார். மூன்று துறவிகளிடம் கடவுளுடைய முழு அன்பையும், கருணையையும் பெறுவதற்கு அவர்களது அன்றாட வேண்டுகோள் மிகக் குறைந்த அளவாகவும், எளிமை யாகவும் இருக்கிறது என்று கூறினார். அதனால் அவர்களுக்கு கணக்கற்ற துதிப் பாடல்களைக் கற்பித்தார் காலையிலும் மாலையிலும், ஒது வேண்டிய ஒரு நீண்ட துதியும் சொல்லிக் கொடுத்தார். அதற்குள் பொழுது சாய்ந்து விடவே மதகுரு படகில் ஏறித்தீவை விட்டு நகரத்திற்குப் பயணமானார்.

ஒரு படகு சிறிது தூரமே சென்றது. அப்போது மதகுரு தீவிலிருந்து ஒளிக்கற்றை கரிய கடல் நீரைத்தாண்டி தம்மை நோக்கி வரவதைக் கண்ணுற்றார். ஒளியில் பளபளத்த அலைகளை அவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே ஒரு நூதனமான நிகழ்ச்சி நடந்தது.

விட்டான். நீங்களும் வாயால் ஒத்துக்கொண்டு செயலில் ஒதுங்கி நிற்பவர் தான்.

ஆனால் என்செயலோ இறைவன் எதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டாரோ? அதற்கேற்ப அமைந்தது. இறைவனின் ஆணையைச் செயற்படுத்துகிறீர்களா? இல்லையா? என்பதற்கு உங்கள் செயலேதான் சாட்சி.

நீங்களோ இறைவனின் ஆணையை மதித்து நடக்கவில்லை. ஆனால் நானோ அவரது கட்டளையை மதித்துச் செயற்படுகின்றேன் எனவே உங்களைவிட அமைக்குத்தான் அடித்துக் கூறுவதற்குரிய அதிகாரம் அதிகமாக இருக்கிறது என்றார் யேசுநாதர்.

அந்த மூன்று துறவிகளும் கைகளைக் கோர்த்தபடி பளபளக்கும் நீரின் மீது அவரை நோக்கி ஓடிவந்தனர். படகை அடைந்தவுடன் “தந்தையே தாங்கள் கற்றுக் கொடுத்த நீண்ட துதியில் சில வரிகளை தாங்கள் மறந்து விட்டோம் தயவு செய்து அதை மறுபடியும் கூறியருளவேண்டுகிறோம். என்று கேட்டனர்.

தம் கண்களையே நம்ப இயலாதவராக மதகுரு வியப்பினால் செயலற்றுச் சிலையாக நின்றார். அவர் இறைவன் ஏசுநாதர் தான் கடல் அலைகள் மேல் நடப்பவர் என்று படித்திருந்தார் இப்போது அந்தத் துறவிகளும் அதே போல் அறபுதம் நிகழ்த்தியதை கண்ணாரக் கண்டார்.

“உண்மையில் இந்தத் துறவிகள் தூய்மையான ஆன்மாக்கள் தாம் இறைவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்துத் தம்மோடு இணைத்துக் கொண்டார். அவர்களுக்கு நான் என்ன கற்றுக்கொடுக்க முடியும்” என்று அவர் தமக்குள் கூறிக்கொண்டார்.

அதனால் அவர் அடக்கமாகப் பணிவன்புடன், “அன்பின் சகோதரர்களே! உங்கள் சிறிய துதியைக் கொண்டே இறைவனைத் தொடர்ந்து துதித்து வாரங்கள், அத்தகைய உங்களுடைய எளிய துதியை இறைவனும் மிகவும் விரும்புகிறார். என்றார்.

அந்தத் துறவிகளிடமிருந்து, உண்மையான பிரார்த்தனை என்பது உதட்டிலிருந்து வருவதல்ல மனத்தின் ஆழத்திலிருந்து வருவதாகும் என்று என்று அந்த மதகுரு கற்றுக் கொண்டார்.

விண்ணும் மண்ணும் ஒழிந்து போகும் என வார்த்தைகளோ ஒழிவதில்லை.

ஆசை காரணமாக பூவுலகில் பிறந்த சுந்தரர்

சுந்தரர் குருபூசை தினம் - ஆடிச்சோதி

தொழமை நெறியில் சக மார்க்கத்தில் நின்று இறைவன் பாதங்களை சுந்தரமுர்த்தி கவாமிகள் அடைந்த தினமே - ஆடிச்சோதி சுந்தரர் குருபூசை தினம்.

சுந்தரர் சிவனுக்கு தொண்டு செய்யும் பெரும் பேறுடன் கைவலியிலே வாழ்ந்தார். அக் காலத்திலேயே உமையம்மையாரின் சேடியர்களாக கமலினியார், அதிந்திதையார் என்ற இரு பெண்கள் இருந்தனர். சிவதொண்டனான சுந்தரர் அவ் இரு பெண்கள் மீதும் மையல் கொண்டார். சுந்தரருடைய ஆசையை அறிந்த சிவன் கட்டளைப்படி சுந்தரர் பூவுலகம் வந்து பிறந்தார்.

கைவலியிலே சிவனுக்கு தொண்டு செய்யும் அளப்பரிய பாக்கியம் பெற்று உயர் நிலையில் இருந்த சுந்தரர் கூட ஆசை காரணமாக இன்ப துன்பத்தில் உழன்று தீர்க்கும் மானிடப் பிறப்பு எய்தியமை நோக்குதற்குரியது.

கைவலியில் தான் கொண்ட ஆசையால் பூவுலகில் சென்று பிறக்கும்படி இறைவன் இட்ட கட்டளை கேட்டு சுந்தரர் மனம் வருந்திய போது இறைவன் அளித்த வாக்கின்படி பூலோகத்தில் திருமணம் பந்தவிலே தடுத்தாட் கொண்டார்.

திருமண நாளன்று நம்பியாரூரர் மணப் பந்தலில் மணவாளக கோலத்தில் வீற்றிருந்தார். அவ்வேளையில் சிவன் வயோதிப பிரமாண வடி

வம் தாங்கி அவ்விடத்திற்கு வந்து வழக்குப்பேசி சுந்தரரை தடுத்து அடிமை கொண்டார்.

இவ்வாறு அடிமையாக நம்பியாரூரர் பின்னே செல்ல சிவன் முன்னே சென்று, திரு வருட்டுறைக் கோயிலினுள் மறைந்தார். கோயிலுக்குள் புகுந்த வேதியரைக் காணாமையால் கூவியழைத்தார். அப்போது இறைவன் இடபகுபராக நோன்றி சுந்தரரை நோக்கி, "நீ முன்பு நமக்கு தொண்டன், நீ கொண்ட ஆசையால் நம் ஏவல் படி பிறந்தனை, மண்ணின் வாழ்க்கைத் துன்பம் தொடராதபடி வந்து நாமே தடுத்தாட் கொண்டோம்," என்று கூறி மறைந்தார்.

இவ்வாறு இறைவன் ஆட்கொண்ட பின் சுந்தரர் பல அற்புதங்களை பெற்று வாழ்ந்தார். கைவலியில் உமையின் சேடியர்களாக இருந்து சுந்தரர் மீது ஆசை கொண்ட காரணத்தால் பூலோகத்தில் பிறந்த புரவையாரையும் சங்கிலியாரையும் மணந்து கொண்டார்.

சுந்தரர் தனது உலகியற் தேவைகளிற்கு வேண்டிய பொன் பொருள் யாவற்றையும் கூட இறைவனிடமிருந்தே பெற்றுக் கொள்வார். இவர் பூவுலகில் பெற்ற அற்புகங்கள் பல குறிப்பிட்டு நோக்கில் இறைவனால் கிடைக்கப் பெற்ற நெல்லை அவர் மூலமே தன் வீட்டிற்கு

கொணர்ந்து சேர்ப்பித்தமை, செங்கற்களை பொன் கற்களாக மாற்றியமை, சிவனிடம் பெற்ற பன்னிராயிரம் பொன்னை மணிமுத்து ஆற்றில் போட்டு திருவாரூர் குளத்தில் எடுத்தமை, காவிரி ஆறுபிரிந்து வழிவிடச் செய்தது முதலை வாயினின்றும் பிள்ளையை மீட்டமை, தேவர்கள் வெள்ளையானையில் ஏற்றி கைலைக்கு கொண்டு சென்றமை போன்றவற்றைக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு பூவுலகில் தனது கடமைகளை செய்து கொண்டிருந்த சுந்தரர் இறைவன் அருளால் மீண்டும் கைலையை அடைந்தார். "முதிய நல் ஆடி தன்னில் சுத்தமரம் சோதி தன்னில் சுந்தரர், கைலை சேர்ந்தார்." என்று இவரின் குருபூசைதினமாக ஆடிச்சோதி நினைவு கூறப்படுகிறது.

சுந்தரருடைய வரலாற்றை நோக்கும் போது அவரின் பூலோக பிறப்பிற்கு காரணம் அவர் கொண்ட ஆசையே. மேலும் ஆசையே பிறப்பிற்கு மூலகாரணம் என சைவசித்தாந்தம் விளக்குகிறது. நாம் ஆசைப்படும் போது அதை கர்மமாக்குகின்றோம். காமமே பிறப்பிற்கு தூண்டுகிறது.

தி. சத்தியசீலி

3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இடைவிடாது பயிற்சி செய்தால் மிக உயர்ந்த நிலையில் நீ நிலை பெறுவாய் ஆகவே நடக்கையில், உட்காருகையில், மற்றும் என்னென்ன காரியம் நீ செய்யும் போதும் திருநாமம் உன் நாவின விலக திருக்கட்டும்.

திருநாமத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுதல் இறைவனுடன் தொடர்பு கொள்வதாகும். நாமமும் கடவுளும் வெவ்வேறல்ல. நாமம் தான் கடவுள். கடவுள் தான் நாமம்.

மலை போன்ற பாவத்தை

துகந்துகளாக்கும்

கடவுளின் நாமம் சூரியனின் கண்ணைக் கூசவைக்கும் பிரகாசமுடையது அதன் ஒளி

7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

உணவைக் கொட்டிய மாணவன்

ஒரு முறை கேரடைக்கனலில் நாராயண சேவை நடைபெற்றது. மாணவர்கள் உணவை இவையில் பரிமாறினார்கள்.

ஒரு மாணவன், வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவருக்கு வேலைகள் செய்து பழக்க மில்லை இளையில் உணவு பரிமாறும் போது நிலத்திலே சிந்திவிட்டார். சிந்திய சோற்றை மறைத்து இளையால் முடிவிட்டு அவ்விலைக்கு மேலே உணவைப் பரிமாறினார்.

எங்கோ தூரத்தே இருந்த பகவான் அவ் வீட்டத்துக்கு விரைந்து வந்தார். இந்தப் பக்கம் யார்? உணவு பரிமாறியது? இந்த இளையில் யார்

அறியாமை என்னும் இருளை விலக்குகிறது. எல்லா நேரங்களிலும் எல்லாச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளிலும் கடவுளின் நாமத்தை அன்போடும் பக்தியோடும் நினைப்பதை பயிற்சி செய்யுங்கள்

மலை போன்ற பாவத்தை துகந்துகளாக்கும் சக்தி நாமத்திற்கு உண்டு. உன்னிடமுள்ள தெய்விக உணர்வினைத் தட்டி எழுப்ப நாமம் மரணத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

இழப்பு, பேரிடி போன்ற துன்பம் நேரும் போது மனமுடைந்து போகாமல் நாமஸ்மரணை உங்களைக் காப்பாற்றும்.

போட்டது? என்று கேட்டார். அந்த மாணவர் ஓட்டாடி வந்தார். அம்மாணவனை நோக்கி,

இளையை எடு உணவை கவனியீனமாக கொட்டியது ஒரு குற்றம். குற்றம் புரிந்து விட்டு மறைத்தது அடுத்த குற்றம். கொட்டியதை துடைத்து எடுத்திருக்கலாம் தானே பரிசுப்புகள் திணைக்கிறீர்கள் ஸ்வாமிக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று ஸ்வாமிக்கு நீங்கள் செய்வது எல்லாம் தெரியும். இந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் நிர்வாகத்தின் ஒழுங்கு முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் இல்லையென்றால் இதில் இருந்து பிரயோசனம் இல்லை. வருங்காலத்திலே நீங்கள் தான் இந்நாட்டை கட்டி எழுப்ப வேண்டியவர்கள் என்று கூறினார்.

8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நாம் ஒரு நாள் சீக்கரமாக தூங்கி எழலாம் மறு நாள் தாமதமாக எழலாம். ஆனால் இயற்கையின் ஒழுங்கினைப் பாருங்கள் பருவ காலங்கள் தவறாமல் எப்படி மாறி மாறி ஒழுங்கு முறையில் வருகின்றன!

சூரிய உதயம் அஸ்தமனம் எப்படி ஒழுங்காக திகழ்கின்றன. மரங்கள் விலங்கினங்களுக்கிட ஒழுங்கு முறையை கடைப்பிடிக்கின்றன.

மனிதன் ஒருவனே எல்லா விதி முறைகளையும் மீறி இயற்கைக்கு மாறாக நடப்பவன். அப்படிப்பட்ட மாணிடர்களுக்கே இன்று போதனை தேவைப்படுகிறது. இவர்கள் ஒரு நியதியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கட்டுப்பாட்டுடனும் ஒழுங்கு முறையுடனும் இயங்க வேண்டும்.

மரங்களும் மலைகளும் பறவைகளும் போதிக்கும் பாடங்கள்

மனிதர்கள் மரங்களின் கிளைகளை வெட்டியும் மற்றும் பற்பல விதங்களில் அவைகளுக்குத் தீங்கிழைத்தும், தண்ணீர் விட்டு அவைகளை போஷிக்காவிடினும் மனிதர்களுக்கு அவை நிழல் தந்து உதவுவதுடன் காய்கனிகளையும் எவ்வித பாடுபாடுமின்றி வழங்குகின்றன.

தனக்கு தீங்கு இழைப்போராயினும், நன்மை செய்பவராயினும், ஏதும் செய்யாதவராயினும் எல்லோருக்கும் சமமாகவே உதவுகின்ற இந்த மரங்களிடம் மனிதன் பாடம் கற்று அதன் படி நடக்காமலிருப்பது விந்தையிலும் விந்தையே.

(12ம் பக்கம் பார்க்க)

ஏகாந்தத் தியானத்திலும் ஆசைகளை விடுவதே சிறந்தது

நீங்களும

கேள்வி:

தற்சமயம் தீய சக்திகள்ளால், அழிவை நோக்கிச் செல்கின்ற இச் சூழ்நிலையானது இன்னொரு மகா பாபதப் போரை ஏற்படுத்தி விடுமோ. என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது நீங்கள் செய்து வரும் மீட்புப் பணியானது அழிவைத் தடுக்கின்ற ஒரு யுகத்தின் பின்னர் தான் அடைப்படும் என்று கொள்ளலாமா?

பாபா:

அப்பேர்ப்பட்ட பெருந்துன்பம் ஒன்று நீசுழாநிறுக்கும் படியாக, முதலில் தீமையானது கட்டாயமாக அகற்றப்பட வேண்டும். அகற்றப்படும் எனினும் சில யுத்தங்களும் முரண்பாடுகளும் இடம் பெறத்தான் செய்யும். தற்போது உள்ள சூழ்நிலை அமைப்பில் இவை தவிர்க்கப்பட முடியாதவை மகாபாரதப் போரானது முற்றிலும் வேறுபட்ட தன்மையுடையது. கிருஷ்ணபரமாத்மா அதனை ஆக்கின இட்டார். தீயவர்களையும் கடவுளுக்கு எதிரான சக்திகளையும் உலகில் இருந்து அகற்றும் பொருட்டு அச்சுணனை வழிப்படுத்தினார்.

இன்று உலகப்போர் வருமாயின் அணுவாயுதப் பிரயோகத்தில் மனித வர்க்கம் முழுவதும் அழிய வேண்டியும். அந்தளவுக்குத் தீமை குடிசென்று விட்டது. தற்சமயம்கோபம், வெறுப்பு வன்முறை, யுத்தம் ஆகியவற்றிற்கு ஆட்பட்டிருக்கும் உணர்விலிருந்து மனிதனை உயர்ந்த உணர்வுகளுக்குக் கொண்டு வந்து உலகினைப் பேராபத்தில் இருந்து காப்பாற்றவே இந்த அவதாரம் வந்துள்ளது. பிறப்பு இறப்பு எனும் சங்கிலியிலிருந்து மனித இனத்தை விடுவிக்க தோன்றி இருக்கும் வேத சாஸ்திரங்களில் உள்ள தர்ம போதனை மூலமாகவும் மற்றும் ஏனைய சமயங்களில் உள்ள தர்ம போதனைகள் மூலமாகவும் மனித சகோதரத்துவம் என்பதை மீளவும் ஸ்காபிக்கும் வழியொன்றினாலேயே இதை நிறைவேற்ற முடியும்.

நான் எப்போதும் சொல்வது என்னவென்றால் "வேறுபட்ட சமயங்கள் பல இருக்க வேண்டும். அவை வளர வேண்டும். பல்வேறு ராகங்களிலும் பல்வேறு மொழிகளிலும் கடவுளின் யுகழ் பரடப்பட வேண்டும். "என்பதே அது

11ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.....

இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த மேம்பாட்டுக்குணத்தை இயற்கையிடமிருந்து மனிதர்கள் ஏன்கற்க முயலவில்லை. மனிதர்களிடம் நான், எனது என்ற சுய நல நாட்டம் மேலோங்கி அவர்களை உடலைப்பற்றிய நாட்டத்திலேயே ஈடுபடச் செய்து உள்ளே உறையும் தெய்வத்துவத்தை அறிய முடியாமல் செய்து விடுகிறது.

மலைகள் கூட மனிதனுக்கு சமத்துவ உணர்வைப் போதிக்கின்றன. ஏற்றம் தாழ்வு, சுகம் - துக்கம், ஓர் பம் - நஷ்டம், வெற்றி - தோல்வி போன்று எது வந்தாலும் அதை சமத்துவ நிலையுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவத்தை மலைகள் போதிக்கின்றன.

வெய்யில் அதிகமானால் குளிர்சாதன வசதி செய்து கொள்வதும் அல்லது குளிர் பிரதேசங்களுக்கு சென்று தங்குவதும் மழை வந்தால் குடை பிடித்துக் கொள்வதும் குளிரிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கம்பளிப் போர்வைகளைத் தேடுவதும் மனிதர்களின் வழக்கமாகி விட்டது ஆனால் மலைகள் மழையோ, பனியோ, கோடை

தான் எமது இலட்சியமாக இருக்க வேண்டும். ஒற்றுமை என்ற சுடர் நிலை குலையாமல் பார்த்துக் கொண்டு சமயங்களிடையே உள்ள வித்தியாசங்களை மதித்து அவை பெறுமதி உடையவாக நாம் அங்கிகரிக்க வேண்டும்.

கேள்வி:

பாபா சொல்வதைக் கேட்டால் கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே அதிக வித்தியாசம் இல்லைப் போல் இருக்கிறது. எனது கருத்து சரியானதா சுவாமியி?

பாபா:

சரியாகச் சொன்னீர். கடவுளே மனிதன் மனிதனே கடவுள். நாம் எல்லோரும் எமருள்ளே தெய்வப் பொறியை வைத்திருக்கின்றோம். என்னைப் போலவே தான் எல்லா மனிதர்களும் தெய்வீகமே ஆனால் சதையும் எலும்பும் கொண்ட மனிதக் கூண்டுக்குள் ஆத்மா அடக்கப்பட்ட படி இருக்கிறது. ஒரே ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால் மக்கள் தம்முள்ளே உள்ள தெய்வீகத்தை அறியாமல் இருக்கின்றனர். பல முன்னைய பிறவிகளில் செய்த தவறுகளினாலேயே அவர்கள் இந்த கர்மச் சிறைக்குள் வந்திருக்கிறார்கள். எனது சொந்த விரும்பத்தின் பேரிலேயே நான் அழியும் உடலில் வந்திருக்கின்றேன். மக்கள் உடலுக்கு அடிமையாக இருக்கும் வேளையில் நான் இந்த அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு இருக்கின்றேன் முக்கியமான வித்தியாசம் என்ன எனில் அவர்கள் ஆசையின் திமித்தம் அங்கும் இங்குமாக அலைகின்றனர் ஆனால் நான் அவர்களை ஆசை அற்றவர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்னும் மேலான ஆசையுடையவனாக இருக்கின்றேன் அரிசியை அல்லது நெல்லை உதாரணத்திற்கு எடுப்போம் ஒவ்வொரு அரிசித்தானியமும் உமிக்குள்ளே அடைபட்டு இருக்கின்றது

வெய்யிலேவர எது வாயினும் அப்படியே தாங்கிக் கொள்கின்றன. எந்தப் பாதுகாப்பும் தேடுவதில்லை.

பறவைகள் அன்றாடம் தங்கனது உணவைத் தேடிப் புசித்துத் திருப்தி அடைகின்றன. மறுநாளுக்கும் மற்றும் வருங்காலத்துக்கும் தமது வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்ள மனிதன் ஐந்தாண்டு திட்டம் போடுவது போல் பறவைகள் போடவில்லை.

மனித வாழ்க்கை இன்றோ நாளையோ எப்பொழுது முடியும் என்று சொல்ல இயலாது! நாளை, நாளை என்று வருங்காலத்தைப் பற்றியே சிந்தித்து மனிதன் வாழ்நாளை வீணாக்காமலாகக் கழித்து விடுகிறான்! இது சரியல்ல என்ற பாடத்தை பறவைகள் கூட புகட்டுகின்றன.

சரீர்ப்பற்றை விட்டு ஆன்மீகப்பற்றை

நம் கண்ணெதிரிலேயே தினமும் எவ்வளவு மனிதர்கள் மரணம் அடைகின்றனர். எவ்வளவு பீரப்புகளும் நிகழ்கின்றன. பிறப்பும், இறப்பும் எப்போதும் தொடர்ந்து கொண்டே உள்ள

கேட்கலாம்

அந்த அரிசியை மீட்டெடுக்க உமியை அகற்ற வேண்டும். இங்கு உமியும் அரிசியும் ஒரே விதையிலிருந்து தான் வருகின்றன. மனிதனுக்குள்ளே இருக்கும் கடவுளுக்கு உவமானமே அரிசி கடவுளை மனிதனாகக் குறைக்கும் ஆசையே உமியுமே.

வாழ்வு + ஆசை = மனிதன்
வாழ்வு - ஆசை = கடவுள்

கேள்வி:

என்ன முறையிலே ஆசையற்ற வாழ்க்கை யானது மனிதக்கடவுளை உண்டு பன்னுகிறது?

பாபா:

தூய உண்மையான உயிராக ஆத்மனை உணர்ந்து கொண்ட நிலையே ஆசையற்ற வாழ்வு எனலாம் ஆசைக்குட்பட்டு ஒருவன் ஒருவிய தன்வலமுடையவனாக மடியிறைகுகிறான். ஆத்மா அகங்கார வடிவுடையதாக மாறுகிறது. எம்மில் இருந்து இந்த அகங்காரத்தை அகற்றாததே தன்னை அறிவதற்கு வழியாகும். அகங்காரம் அகற்றப்படும் பட்சத்தில் மலதிற்கோ புத்திக்கோ அப்பாற்பட்ட தன்னுணர்வு (நான்க) நிலையினை நீங்கள் அடைகிறீர்கள். அது 'கடவுள் தான் உமது ஜீவ ஆத்மா' என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தும் உணர்வாக இருக்கும்

பீளிர்ஸ் (BLITZ) பத்திரிகை ஆசிரியர் திரு R. K. கரன்ஜியாவுக்கும் பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபாவுக்கும் இடையில் நடந்த சமபாஷணை. இது போல நீங்களும் கேள்விகள் கேட்கலாம் அவர் பதில் தருவார்.

ஆசை எனும் நூலால் நாற்றப்படும் தன் உணர்வை (நானத்தை) முடிமறைக்கும் துணி போன்று இருப்பதே மனம். ஆசையை அகற்றும் பட்சத்தில் நூல்கள் குலைத்து துணியெனும் மனமகன்று எமது உண்மையான இயல்பு வெளிப்படுகிறது. ஒருவன் தன்னையுணர்வதற்கு உகாரத்தை அகற்ற வேண்டும் என்று வேதாந்தம் (உபநிடதம்) சொல்வது இதனைத்தான்

நிகழ்ச்சிகளே! எனினும் மனிதன் இதை நன்றாய் உணர்ந்து இதிலிருந்து பாடம் கற்பிக்கலை.

எவ்வளவு கான் நோல் ஜனன மரணத்தைக் கண்டு வந்தாலும் மனிதன் இந்த அழியக் கூடிய சரீரத்தின் மீது அளவு கடந்த பற்று வைப்பது விசித்திரமானதே!

சிறுகச் சிறுக சரீர்ப்பற்றிலிருந்து விடுபட்டு பரகத்துவத்தை உணர்வதிலே ஈடுபட வேண்டும் "இது என்னுடையது" என்று பலவதனை ஒவ்வொரு மனிதனும் உரிமை கொண்டாடுகின்றான் எந்தப் பொருளையும் தனது என்று கூறிக் கொள்ள மனிதனுக்கு உரிமையில்கலை. எனது வீடு, எனது நிலம், எனது சொத்து, எனது கற்றம் என்று கூறிக் கொண்டிருப்பவர் மரணம் அடைந்தால் இதில் ஏதாவது அவருடன் கூட வருமா?

ஆற்றில் பிரவாகமாகப் போகும் நீர் திரும்புவதில்லை அதே போல் இளமைப் பருவமும் திரும்பி வராது. எனவே குருகுரு என்று ஆசையைத் தேடிக்கொண்டு செல்கின்றனர் மனிதர்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை அதாவது இயற்கையையே குருவாகக் கருதக் கூடாதா? இதுவே நமக்கு நல்ல படிப்பிணையை கற்பிக்கும் ஆசான் எனலாம்.